

ახალი ბუნათელეს

№15 (769) გაიქცა 1998 წლიდან

www.axaliganatleba.ge

მეტი შესაძლებლობა უცხოელ სტუდენტებს

ვმასპინძლობთ საქართველოს ნაჩემოდგენებს და ვიმედოვნებთ, მათი ვიზიტი ნაჩემებულად ჩაივლის. ვხედავთ, რომ საქართველოს სტენდი ძალიან აქტიურია დამთვალიეხებლებისთვის.

ვფიქრობ, ბევრი უცხოელი სტუდენტი დაინტერესდება ამ ჰიმოგამით და მათთვის საქართველო განათლების მიღებისთვის სასურველი ადგილი გახდება.

ანსაძე ალინო,
საერთაშორისო საგანმანათლებლო
გამოფენის დირექტორი

გვერდი 4

თეოლოგობა – ერთგვარი ხილი დაცემულ აღაშინასა და ღმერთს შორის

გვერდი 6

ძალიან მომწონს აქეხი სტუდენტეხი ცხოვრება, სწოხე იმიტომ, რომ ის მხავადეფოვანია. დიდი აჩევანია და ამ აჩევანში სხეიად თავისუფალი ხაი. შენი ჰიხოვნეაყ ამ თავისუფლებაში იხედება – მაჩტომყოფი, საეუთაი თავთან დაჩენილი, ყოველგვარი ზებავენის გახეშე. ეხევევი იმაში, ხა გინდა, ხა აჩის შენთვის ჰიოოხიტეკელი.

იხაბი ჯინჯორიკა, მიუნხენის ლევიგ-მაქსიმილიანეს
უნივერსიტეტის ლოქოხანტი

საკანონმდებლო სვლილაეპი

ჩვენ ვდგამთ ჰიოგეხეღ ნაბიჯს, რომელიც, ლეცენტიხა-ლიზაციისა და დივერსიფიკაციის საშუალებით, მოგვცემს შესაძლებლობას, გავაჯანსაღოთ აჩებელი სისეკმა.

მაჩიამ ჯაში

გვერდი 2

წიგნის თარი მასწავლებლის გიგლიოთეკა

პროფესიული უნარები

დაგეარა სახანქლანაელო მანქოთვინიია
უწაე საგნის მასწავლებლისთვის

პროფესიული უნარების სახელმძღვანელო

დაგეგმარებათ დამოუკიდებლად მოეგზალოთ პედაგოგიური უნარების გამოცდისთვის. მასალა წარმოდგენილია კითხვა-პასუხის სახით, მდიდარია კონკრეტული მაგალითებით და შეიცავს ცოდნის შესამოწმებელ ტესტებს პასუხებით.

თემატიკა: გაკვეთილის დაგეგმვა, სწავლების მეთოდები, კლასის მართვა, შეფასება, რესურსები, კათედრაზე მუშაობის ფორმები, გამჭოლი კომპეტენციები, მოტივაცია, ინკლუზიური საკლასო გარემო და ის, კომუნიკაცია, სასკოლო კონფლიქტები, გაკვეთილის ტიპები, საგანმანათლებლო რესურსის ტიპები და მისი შექმნის ეტაპები, სწავლის და განვითარების თეორიები და ა.შ.

ფასი – 15 ლარი მიმდინარეობს ხელმოწერა

საკანონმდებლო სპლიტება

სტუდენტთა უფლებების დაცვის უკეთესი მექანიზმი

ჩვენ ვდგამთ პროგრესულ ნაბიჯს, რომელიც, დეცენტრალიზაციისა და დივერსიფიკაციის საშუალებით, მოგვცემს შესაძლებლობას, გავაჯანსაღოთ არსებული სისტემა.

მარიამ ჯაფი

21 აპრილს საქართველოს პარლამენტმა „უმალესი განათლების შესახებ“ კანონი შესაბამის ცვლილებების პროექტს პირველი მოსმენით მხარი დაუჭირა.

რა განსაკუთრებული სიახლეებია და რამდენად მოიცავს კანონპროექტი სტუდენტების მოთხოვნებს, ამის შესახებ ისაუბრა განათლების, მეცნიერებისა და კულტურის კომიტეტის თავმჯდომარემ, მარიამ ჯაფამ, კანონი შესაბამის ცვლილებების განხილვისას პარლამენტში და კოლეგების შეკითხვებს უპასუხა. როგორც მან განაცხადა, ცვლილებები ოთხი ძირითადი ბლოკისგან შედგება, რომელიც ოთხი ნოვაციის ირგვლივ ჩამოყალიბებულია.

„დამოუკიდებელ სტუდენტს, რომელსაც შეიძლება არ ჰქონდეს სტუდენტური თვითმმართველობის წევრობის სურვილი, მაგრამ ჰქონდეს ძალიან ღირებული მოსაზრებები უშუალოდ უმაღლესი სასწავლებლის მმართველობით საკითხებთან დაკავშირებით, უნდა მიეცეს უფლება იყოს არჩეული – ეს იყო ერთ-ერთი მთავარი მოთხოვნა სტუდენტების მხრიდანაც; მეორე საკითხი – ყველა საფეხურის სტუდენტს ჰქონდეს უფლება (როგორც ბაკალავრიატის, ისე მაგისტრატურის და დოქტორანტურის), იყოს არჩეული როგორც ფაკულტატურ საბჭოებში, ისე სენატში; აღნიშნული დაფინანსების სისტემების ხელმისაწვდომობა და გამჭვირვალობა – ეს არის მესამე ძირითადი ცვლილება, ასევე ნოვაცია, რომელიც აღნიშნულ კანონპროექტს დღეს არსებული სისტემებისგან განსხვავებს; მეოთხე მთავარი მოთხოვნა სტუდენტური თვითმმართველობების გაუქმებას ეხება. გათვალისწინებით საქართველოში არსებული სისტემა. ბუნებრივია, ერთმა ცვლილებამ არ უნდა გამოიწვიოს არსებული სისტემების სრული პარალიზება და ქაოსი, ამიტომ ოპტიმალურ ვარიანტად მივიჩნით არა გაუქმება, არამედ მაქსიმალური დეცენტრალიზაცია, გადწყვეტილების

მიღების უფლება უნივერსიტეტების დონეზე.“ როგორც განათლების, მეცნიერებისა და კულტურის კომიტეტის თავმჯდომარემ განაცხადა, რჩება სამი ძირითადი საკითხი, რომლებზეც მომდევნო მოსმენისას უნდა შეჯერდნენ.

„რჩება სამი ძირითადი საკითხი: პირველი – არჩევნების რიგობასთან დაკავშირებული, რამდენად შეუძლია ერთი და იმავე სტუდენტს ორჯერ ზედიზედ იყოს არჩეული, ბაკალავრიატის დონეზე, თვითმმართველობისა თუ ფაკულტატურ საბჭოებში; მეორე თემა შეზღუდვა – ერთი და იმავე სტუდენტს არ მიეცეს უფლება, ერთდროულად იყოს არჩეული ფაკულტატურ საბჭოებსა და სენატში; მესამე – იმისთვის, რომ თვითმმართველობისა და სხვა სტუდენტური წარმომადგენლობითი ორგანოს საქმიანობა ჭეშმარიტად უფლებების დაცვაზე იყოს ორიენტირებული, აღნიშნული ორგანიზაციის შემადგენლობაში მხოლოდ არჩეული წევრები იყვნენ, ხოლო სხვა კლუბებსა თუ ასოციაციებში გაერთიანების უფლება არ იზღუდება და, ბუნებრივია, არჩევანის საშუალება რჩება სტუდენტებს“. მისივე თქმით, სამი საკითხიდან ორი, პრაქტიკულად შეჯერებულია: „მართალია, არ არის პირდაპირი პოზიციები, მაგრამ წევრობის შემადგენლობასთან დაკავშირებით ჩვენ დამატებითი კითხვები გვექნება“.

მარიამ ჯაფი მიიჩნევს, რომ: „დღეს არსებული კანონპროექტი მისაღებად როგორც სტუდენტური თვითმმართველობის წარმომადგენლობისთვის, ასევე აუდიტორია 115-ის წევრებისთვის და თუკი დარჩენილ სამ საკითხზე შევჯერდებით, ეს იქნება ის კანონპროექტი, რომელიც მოგვცემს უფლებების დაცვის უკეთეს მექანიზმს თითოეული სტუდენტისთვის და ახალგაზრდა თაობისთვის მისაღები იქნება“.

მიზეზი, რის გამოც გაიმართა საპროტესტო აქციები და რამაც გამოიწვია აღნიშნული ცვლილებების პაკეტის შემუშავება, 2004 წელს მიღებული ჩანაწერი უმაღლესი განათლების კანონში, რომელიც სწორედ კანონმდებლობის დონეზე ქმნიდა სტუდენტური თვითმმართველობების პრაქტიკულად ცენტრალიზებულ სისტემას – ამბობს მარიამ ჯაფი და დასძენს, რომ არსებულ რეალობაში მაქსიმალურად მოხერხდა ამ პროცესების დეპოლიტიზაცია. „ზუსტად ცენტრალურმა ასოციაციამ გამოიწვია აღნიშნული სისტემის ერთგვარი არასაბაზრული იმიჯის ჩამოყალიბება სტუდენტური თვითმმართველობებთან დაკავშირებით. ჩვენი მცდელობა, რომ მოხდეს დეცენტრალიზაცია, ისევე კანონის დონეზე, ის პროგრესული ცვლილებაა, რომელიც შეგვიძლია, შემოვიტანოთ საქართველოს კანონმდებლობაში. ბუნებრივია, უმაღლესი განათლების კანონში ეს ჩანაწერი რომ არ გვექონოდა, საკითხი სტუდენტური თვითმმართველობის რეგულირების თაობაზე, კანონის დონეზე, ნამდვილად არ დადგებოდა დღის წესრიგში. ამ ცვლილებებით ვცდილობთ არსებული სისტემის გაჯანსაღებას, დივერსიფიკაციისა და დეცენტრალიზაციის პირობებში, სტუდენტების უფლებებისა და სწავლის ხარისხის გაუმჯობესებაზე ორიენტირებას“.

იქნება თუ არა არსებული თვითმმართველობების ალტერნატივა თვითმმართველობის კლუბური სისტემა ან ასოციაციები – ამის შესახებ მარიამ ჯაფამ განაცხადა, რომ: „დღეს არსებული რეალობიდან გამომდინარე, მთლიანად რომ გაუქმებულიყო თვითმმართველობები, ამით ბევრად უფრო მეტ პრობლემას შეექმნოდათ უნივერსიტეტების დონეზე. ნამდვილი სტუდენტური ორგანიზაცია, რომელსაც შეიძლება ეწოდოს თვითმმართველობა ან პარლამენტი, კლუბი, ისე როგორც სხვადასხვა ქვეყნებშია, უშუალოდ უნივერსიტეტის დონეზე მიღებული გადაწყვეტილებებით ჩამოყალიბდება და იფუნქციონირებს. ერთი ნამყვანი სტუდენტური წარმომადგენლობითი ორგანო დარჩება, თუმცა, იარსებებს სხვა კლუბები და ასოციაციებიც, ისევე როგორც დღეს,

ხელმისაწვდომი განათლება და კულტურული სხოვრება

განათლების, მეცნიერებისა და კულტურის კომიტეტი შპმ პირათვის ხელმისაწვდომი განათლებისა და კულტურული ცხოვრების საკანონმდებლო ცვლილებებზე მუშაობს.

11 აპრილს კომიტეტმა, შეზღუდული შესაძლებლობის მქონე პირთა მშობელთა ორგანიზაციის წარმომადგენლებთან და შეზღუდული შესაძლებლობის მქონე პირთა მშობლებთან, გაფართოებული სამუშაო შეხვედრა გამართა, რომელსაც განათლებისა და მეცნიერების სამინისტროს და კულტურისა და ძეგლთა დაცვის სამინისტროების წარმომადგენლები ესწრებოდნენ.

კომიტეტის თავმჯდომარის, მარიამ ჯაფის განცხადებით, შეზღუდული შესაძლებლობების მქონე პირთა მშობლებმა ყველაზე კარგად იციან რა ცვლილებებია სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანი მათი შვილებისთვის სხვადასხვა დონეზე. „ეს ფორმატი შესაძლებლობას იძლევა, განვიხილოთ რა ინიციატივები უნდა განხორციელდეს ინკლუზიური განათლების სფეროსა და კულტურის სფეროში. ზოგად და პროფესიულ განათლებაში უკვე დაიწყო ახალი ინიციატივების განხორციელება. 7000-მდე სტუდენტი სწავლობს სკოლასა და პროფესიულ სასწავლებლებში, თუმცა, სკოლამდელი და უმაღლესი განათლების დონეზე ჩვენ არ გვაქვს დიდი პროგრესი“.

შეხვედრაზე სკოლამდელი, ზოგადი, პროფესიული და უმაღლესი განათლების საფეხურებზე არსებულ კონკრეტულ პრობლემებზე ისაუბრეს. ხელმისაწვდომი განათლების სისტემისა და კულტურული ცხოვრების საკანონმდებლო ცვლილებების პრეზენტაცია კოალიცია „დამოუკიდებელი ცხოვრებისათვის“ იურისტმა, ქეთევან მარგალიტაძემ წარმოადგინა. „ჩვენი მიზანია, განათლებისა და კულტურის სფეროში შეზღუდული შესაძლებლობების მქონე პირებისთვის გარანტირებული იყოს სრული და ქმედითი მონაწილეობა და ინტეგრაცია, თანასწორი შესაძლებლობები და ხელმისაწვდომობა, უზრუნველყოფილი იყოს განსხვავებულობის პატივისცემა,“ – განაცხადა ქეთევან მარგალიტაძემ.

დეპუტატებმა მშობლებთან ერთად იმსჯელეს, თუ როგორ უნდა გახდეს კულტურის სფეროს დაწესებულებები – კინოთეატრები, საგამოფნო დარბაზები და მუზეუმები – შეზღუდული შესაძლებლობების მქონე პირებისთვის ადაპტირებული არა მხოლოდ ინფრასტრუქტურულად, არამედ პროგრამულად; ისაუბრეს სპეციალდაგოგებზე, როგორ შეიძლება მათი პროფესიული მოტივაციის ამაღლება; გამოთქვეს მოსაზრებები შეზღუდული შესაძლებლობების მქონე ბავშვებისთვის უსაფრთხოების სტანდარტების შემუშავების აუცილებლობაზე.

20 აპრილს კომიტეტმა განაახლა მუშაობა შპმ პირთათვის ხელმისაწვდომი განათლებისა და კულტურული ცხოვრების საკანონმდებლო ცვლილებებზე და შპმ პირთა მშობლებთან და არასამთავრობო ორგანიზაციების წარმომადგენლებთან გაფართოებული სამუშაო შეხვედრა გამართა.

კომიტეტის თავმჯდომარის, მარიამ ჯაფის განცხადებით, ზოგად და პროფესიულ განათლებაში უკვე დაიწყო ახალი ინიციატივების განხორციელება. მისი თქმით, საკანონმდებლო ცვლილებებზე მუშაობა 4 ძირითადი მიმართულებით მიმდინარეობს: სკოლამდელი, სასკოლო, პროფესიული და უმაღლესი განათლების ეტაპებზე. მისივე განმარტებით, კომიტეტი იმაზეც მუშაობს, როგორ უზრუნველყოს სახელმწიფომ შეზღუდული შესაძლებლობების მქონე პირთათვის განათლების მიღების უფლების რეალიზება ყველა საფეხურზე განათლების ინკლუზიური დანერგვით.

შეხვედრაზე სკოლამდელი, ზოგადი, პროფესიული და უმაღლესი განათლების საფეხურებზე არსებულ პრობლემებზე ისაუბრეს. განათლების და კულტურის სფეროების მარეგულირებელ საკანონმდებლო აქტებში განსაზღვრული საკანონმდებლო ცვლილებები კომიტეტს შპმ პირთა ასოციაციის დამფუძნებელმა, ხათუნა ჯავახიძემ გააცნო. მისი ინფორმაციით, საკანონმდებლო ცვლილებები მომზადებულია შპმ პირთა მშობლების, არასამთავრობო ორგანიზაციების, პე-

მაგრამ მათ არ მიენიჭებათ თვითმმართველობის და სტუდენტთა უფლებების დაცვის ნამყვანი ორგანოს სტატუსი.“

მარიამ ჯაფი არ გამოირიცხავს, რომ მეორე მოსმენისთვის შეიძლება უფრო აქტიურად განიხილოს საარჩევნო სისტემა. „ჩემთვის ნამდვილად არასასიამოვნო აღმოჩნდა იყო, რომ ტექნიკური უნივერსიტეტის ფაკულტატურ საბჭოში ოთხასზე მეტი წევრია, მათ შორის, 100-ზე მეტი სტუდენტია.“

უბრალოდ, საინტერესოა, ასეთი მოცულობითი და მასშტაბური შემადგენლობით, როგორ ხდება გადაწყვეტილებების მიღება. შესაბამისად, ეს ის საკითხია, რომელიც მეორე მოსმენით უნდა განვიხილოთ.“

რაც შეეხება არჩევნების ლეგიტიმურობას, კონკრეტული უნივერსიტეტების და კონკრეტული ფაკულტეტების დონეზე, სულ მცირე, სტუდენტების საერთო რაოდენობის 10%-მა უნდა მიიღოს არჩევნებში მონაწილეობა, რომ ლეგიტიმურად გამოცხადდეს, ხოლო უპირატესობა იმ კანდიდატებს მიენიჭებათ, რომლებიც უმაღლეს პროცენტულ მხარდაჭერას მოიპოვებენ.

დაუსტებებისთვის, მარიამ ჯაფამ კიდევ ერთხელ განმარტა, რომ კლუბური და სხვადასხვა ასოციაციების სისტემები, მიუხედავად იმისა, თუ რამდენი წარმომადგენლობით იქნება არჩეული (რა მოცულობის), არ გახლავთ სტუდენტური თვითმმართველობისა და ნამყვანი წარმომადგენლობითი ორგანოს ალტერნატივა. „უნივერსიტეტების დონეზე დარჩება ერთი წარმომადგენლობითი ორგანო, რომელიც შეიძლება ერქვას სტუდენტური თვითმმართველობა ან პარლამენტი, მაგრამ, რაც მთავარია, ის იქნება წარმომადგენლობითი ფუნქციის მატარებელი და სტუდენტების უფლებებზე ორიენტირებული თვითმმართველობის ორგანო.“ – განაცხადა მან.

კომიტეტის თავმჯდომარემ დაფინანსების საკითხი ერთ-ერთ ყველაზე პრობლემურ თემად დაასახელა, რომელმაც, ზოგადად, აზრთა სხვადასხვაობა გააჩინა და შემდგომში საკმაოდ რთული მოვლენებიც წარმოშვა უნივერსიტეტში. მისი განმარტებით, ნამყვანი სტუდენტური ორგანიზაციის დაფინანსების საკითხს უშუალოდ უნივერსიტეტი განსაზღვრავს, ხოლო სხვა ნებისმიერი ლენისძიებისთვის, რომელიც შეიძლება იყოს დაკავშირებული სტუდენტების ერთობლივ ან ინდივიდუალურ ინიციატივებთან (იქნება ეს კულტურული, შემეცნებითი, სპორტული თუ სხვა ტიპის ორგანიზაცია), ნებისმიერ სტუდენტს ექნება აღნიშნულ რესურსებთან თანაბარი წვდომის შესაძლებლობა, ბუნებრივია, შესაბამისი შერჩევის კრიტერიუმებზე დაფუძნებით.

ჩვენ ვდგამთ პროგრესულ ნაბიჯს, რომელიც, დეცენტრალიზაციისა და დივერსიფიკაციის საშუალებით, მოგვცემს შესაძლებლობას, გავაჯანსაღოთ არსებული სისტემა. თავად სტუდენტური თვითმმართველობა, როგორც სისტემა, უკვე მიღწევა როგორც დემოკრატიული სახელმწიფოს, ისე ზოგადად გათვითარებული პროცესების – მიიჩნევს მარიამ ჯაფი, იმავდროულად, განსაკუთრებულ ყურადღებას ამახვილებს იმაზე, თუ რამდენად სწორად ასრულებენ წარმომადგენლობითი ორგანიზაციები მათზე დაკისრებულ მოვალეობას. „უმნიშვნელოვანესია, რომ სტუდენტური წარმომადგენლობითი ორგანიზაციები სწორად ასრულებდნენ მათ მთავარ ვალდებულებას წარმომადგენლობითობის და უფლებების დაცვის კუთხით. რაც მთავარია, მათ არ უნდა შეეხოთ დაფინანსების ან სხვა შესაძლებლობის პრივილეგიები, რათა ამით ჩრდილი არ მოადგეს ამ მნიშვნელოვან ინსტიტუტს. ამ ეტაპზე, ჩვენ ვდგამთ ძალიან მნიშვნელოვან ნაბიჯს, თუმცა, არ გამოვრიცხავთ, რომ მომავალში, დაკვირვებისა და ანალიზის შედეგად, განხორციელდეს შემდგომი ცვლილებები კანონის დონეზე.“

დაგოგების მოსაზრებებისა და წინადადებების საფუძველზე და უზრუნველყოფს, განათლებისა და კულტურის სფეროს მარეგულირებელ კანონმდებლობაში, შეზღუდული შესაძლებლობების მქონე პირთა უფლებების კონვენციის ძირითადი პრინციპებისა და ღირებულებების ეფექტურ იმპლემენტაციას. ასოციაციის დამფუძნებელმა ტერმინოლოგიურ ცვლილებებზეც ისაუბრა. მას მიაჩნია, რომ რამდენიმე ტერმინის ჩანაცვლება უნდა მოხდეს უფრო პოზიტიური ტერმინით.

ასოციაციის ხელმძღვანელს მიაჩნია, რომ სპეციალური მასწავლებლისთვის უნდა შეიქმნას სრულფასოვანი პირობები განსაკუთრებული საჭიროების მქონე ბავშვთან სამუშაოდ; გარდა ამისა, სპეციალური მასწავლებლის სტატუსი გაუთანაბრდეს საჯარო სკოლის მასწავლებლის სტატუსს და შესაძლებელი გახდეს მათი ჩართვა მასწავლებელთა პროფესიული განვითარების სქემაში. საჭიროა სკოლებში მოეწყოს შპმ ბავშვებისთვის ადაპტირებული გარემო: პანდუსები და სველი ნერტილები. უმაღლესი განათლების ეტაპზე შემოთავაზებული ცვლილებით, სახელმწიფომ უნდა დააფინანსოს შპმ სტუდენტის დამხმარე პირი, გაცვლით პროგრამებში მონაწილეობისას.

ასოციაციის ინფორმაციით, არსებობს მშობელთა გარკვეული კატეგორია, რომელთაც უჭირთ იმის აღიარება, რომ მათ შვილებს განსაკუთრებული საჭიროებები აქვთ და ეწინააღმდეგებიან მასწავლებლის მიერ შემუშავებული ინდივიდუალური გეგმის მიხედვით მუშაობას. შემოთავაზებული რეკომენდაციით, აუცილებელია კანონმდებლობაში შევიდეს ცვლილება, რომელიც განსაზღვრავს მშობლის როლს და პასუხისმგებლობას აღნიშნული მიმართულებით.

25 აპრილს აღნიშნულ თემაზე ისევ გაიმართა შეხვედრა. საჯარადად, კანონპროექტის საბოლოო სახე 10 მაისამდე იქნება შემუშავებული.

მასალა მოამზადა ლალი ჰვილაძემ

კავკასიის უნივერსიტეტი

კავკასიის სამართლის სკოლა
CAUCASUS SCHOOL OF LAW

კავკასიის სამართლის სკოლა ახსადებს კონკურსს პროფესორის (6 ვაკანტური ადგილი), ასოცირებული პროფესორის (12 ვაკანტური ადგილი) თანამდებობის დასაკავებლად

შემდეგ დისციპლინაში:

- ❖ კერძო სამართალი (1 პროფესორი, 4 ასოცირებული პროფესორი)
- ❖ საჯარო სამართალი (2 პროფესორი, 2 ასოცირებული პროფესორი)
- ❖ სისხლის სამართალი (2 პროფესორი, 3 ასოცირებული პროფესორი)
- ❖ საერთაშორისო სამართალი (1 პროფესორი, 3 ასოცირებული პროფესორი)

საკვალიფიკაციო მოთხოვნები:

ა) პროფესორისთვის

- ❖ დოქტორის ხარისხი შესაბამის სფეროში;
- ❖ ლექტორად მუშაობის და დისციპლინის შესაბამის სფეროში მუშაობის, მინიმუმ, 6-წლიანი გამოცდილება.

ბ) ასოცირებული პროფესორისთვის

- ❖ დოქტორის ხარისხი შესაბამის სფეროში;
- ❖ ლექტორად მუშაობის და დისციპლინის შესაბამის სფეროში მუშაობის, მინიმუმ, 3-წლიანი გამოცდილება.

დაინტერესებულმა პირებმა უნდა წარმოადგინონ:

- ❖ კურსის სილაბუსი;
- ❖ CV-რეზიუმე;
- ❖ პირადობის მოწმობის ასლი;

❖ კვალიფიკაციის დამადასტურებელი დოკუმენტის ასლი (საზღვარგარეთი დაცული ხარისხის შემთხვევაში – ავთენტურობაზე საჭირო დოკუმენტაცია, ხოლო საქართველოში დაცული ხარისხის შემთხვევაში – დოკუმენტის ნოტარიულად დამოწმებული ასლი);

- ❖ სამაცნეო-პედაგოგიური მოღვაწეობის დამადასტურებელი ცნობა;
- ❖ გამომკვეთებული სამაცნეო შრომების სია;
- ❖ სამაცნეო კონფერენციებში მონაწილეობის დამადასტურებელი დოკუმენტაცია (ასეთის არსებობის შემთხვევაში).

კონკურსი ჩატარდება სამ ეტაპად:

I ეტაპი – წარმოდგენილი დოკუმენტების გადარჩევა;

II ეტაპი – პრეზენტაცია;

III ეტაპი – კონკურსის შეჯამება.

დაინტერესებულმა პირებმა, გთხოვთ, გამოაგზავნოთ მითითებული დოკუმენტები, შემდეგ მისამართზე: hr@cu.edu.ge გთხოვთ, სახელს დასახელების ველში გითითოთ შესაბამისი აკადემიური თანამდებობის და დისციპლინის სახელწოდება!

კავკასიის უნივერსიტეტი ითხოვს უფლებას, გადაამოწმოს თქვენ მიერ მოწოდებული ინფორმაცია და დაუკავშირდეს მხოლოდ შეჩვენებულ კანდიდატებს.

საბუთების მიღება: 2017 წლის 27 მაისიდან 27 ივნისის ჩათვლით

ინფორმაცია

უნგრეთში სწავლას 80 ქართველი სტუდენტი შეძლებს

საქართველოს ოფიციალური ვიზიტით უნგრეთის პრემიერ-მინისტრი ვიქტორ ორბანი ეწვია. მას აეროპორტში დახვდნენ: ვიცე-პრემიერი, საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების მინისტრი ალექსანდრე ჯაფარიძე, საქართველოს საგარეო საქმეთა მინისტრი მიხეილ ჯანელიძე და უნგრეთში საქართველოს ელჩი ზაზა კანდელაკი.

უნგრეთის რესპუბლიკის დელეგაციაში, რომელსაც პრემიერ-მინისტრი ვიქტორ ორბანი ხელმძღვანელობდა, იმყოფებოდნენ: უნგრეთის საგარეო საქმეთა და ვაჭრობის მინისტრი პიტერ სიარტო, ეროვნული ეკონომიკის მინისტრი მიშაი ვარგა, ადამიანური რესურსების მინისტრი ზოლტან ბალოგი, სოფლის მეურნეობის მინისტრი შანდორ ფაზეკაში, ეროვნული განვითარების სამინისტროს ენერჯეტიკის საქმეთა სახელმწიფო მინისტრი ანდრას არადსკი და პრემიერ-მინისტრის კაბინეტის უფროსი იანოშ ნაგი.

ორდღიანი ვიზიტის ფარგლებში გაიმართა შეხვედრები

საქართველოს საკანონმდებლო და აღმასრულებელი ხელისუფლების წარმომადგენლებთან. ხელი მოეწერა ოფიციალურ დოკუმენტებს. უნგრეთის დელეგაციამ საქართველო-უნგრეთის ბიზნესფორუმში მიიღო მონაწილეობა, რომელიც თბილისში სასტუმრო „ქორთიარდ მარიოტში“ გაიმართა. ფორუმის მონაწილეებს საქართველოს პრემიერ-მინისტრმა გიორგი კვიციანი და უნგრეთის პრემიერ-მინისტრმა ვიქტორ ორბანმა მიმართეს.

„ჩვენი გამოცდილებით ვიცით, რომ განათლებას ძალიან დიდი მნიშვნელობა აქვს და ახალი ინვესტიციები განათლების მაღალი დონიდან გამომდინარეობს. ისეთმა პატარა ქვეყნებმა, როგორც საქართველო და უნგრეთი, ეს შესაძლებლობა კარგად უნდა გამოიყენონ, – განაცხადა ვიქტორ ორბანმა – საქართველო ვახლავთ ქვეყანა, რომელიც ფიქრობს მომავალ ურთიერთობებზე. ჩვენ ვგსურს, რომ ვიფიქროთ და ვიმოქმედოთ იმავე გზით – განაცხადა უნგრეთის პრემიერმა ვიქტორ

ორბანმა – ამ ქვეყნის ამბიციები ძალიან ჰგავს ჩვენს ამბიციებს. უნგრეთი მზარს უჭერს საქართველოს მისწრაფებას, დაუახლოვდეს ევროკავშირს. ფინანსური საკითხებიც გათვალისწინებულია, სამართლებრივი პირობებიც უზრუნველყოფილი. ჩვენ დაეაჩქარებთ პროცესებს, რომ 100%-იანი უსაფრთხოება იყოს ინვესტიციების თვალსაზრისით. არის შესაძლებლობა, რომ უფრო მეტად დაეუახლოვდეთ ერთმანეთს.

ყოველწლიურად, 50-ის ნაცვლად, 80 სტუდენტი შეძლებს, ჩამოვიდეს უნგრეთში და მიიღოს განათლება. ასევე ვაპირებთ, სკოლის მოსწავლეები მოვიწვიოთ სოფლის მეურნეობის საკითხების შესასწავლად.“

ცნობილი გახდა, რომ ქართველი სტუდენტებისთვის განკუთვნილი სტიპენდიების მოცულობაც გაიზარდა.

2017-2020 წლებისთვის, საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების სამინისტროსა და უნგრეთის მთავრობის ადამიანური რესურსების სამინისტროს შორის, საგანმანათლებლო გაცვლით პროგრამაში ცვლილების შეტანასთან დაკავშირებით შეთანხმების თანახმად, უნგრეთის მხარე ქართულ მხარეს შესთავაზებს სასწავლო სტიპენდიას წელიწადში 80 ქართველი სტუდენტის უნგრეთში სწავლის გასაგრძელებლად ნებისმიერ სფეროში, პირველ რიგში, საბუნებისმეტყველო მეცნიერებების სფეროში, კერძოდ, მათემატიკასა და ბიოლოგიაში, ფსიქოლოგიაში, სოფლის მეურნეობის სფეროში, ინჟინერიაში და ტექნოლოგიაში, სოციალურ მეცნიერებებში, სამედიცინო სფეროში, კერძოდ, ჯანმრთელობის დაცვის მეცნიერებებში და სპორტის და ხელოვნების სფეროებში.

უნგრეთის პრემიერის თქმით, საქართველოში ვიზიტის მზადების პროცესში აღმოაჩინა რამდენიმე სიტყვა, რომელიც ორივე ენაში ერთნაირია, მათ შორის – ხიდი და თევზი.

ვიქტორ ორბანის საქართველოში ვიზიტის პარალელურად, თავისუფლების მოედანზე, ცენტრალური ევროპის უნივერსიტეტის დახურვის მხარდამჭერებისა და მონინალმდეგების აქცია გაიმართა. ისინი ბიზნესფორუმზე მისულ უნგრეთის პრემიერ-მინისტრს დახვდნენ. ცენტრალური ევროპის უნივერსიტეტის დახურვის მომხრეები ორბანს ტაშითა და ოვაციებით შეეგებნენ, ხოლო მონინალმდეგები – სტვენითა და შეძახილებით. შეგახსენებთ, რომ უნგრეთის პარლამენტმა კენჭი უყარა და დაამტკიცა კანონი იმ უნივერსიტეტების ფუნქციონირების შესახებ, რომლებიც არ არის ევროკავშირის ქვეყნებში დაფუძნებული. 123 ხმით 38-ის წინააღმდეგ ქვეყნის პარლამენტმა მხარი დაუჭირა განათლების შესახებ კანონში განახლებულ რეგულაციებს. კანონის მიღების შედეგად, შესაძლოა დაიხუროს ბუდაპეშტში მოქმედი ცენტრალური ევროპის უნივერსიტეტი.

საერთაშორისო გამოფენა

„ვისწავლოთ საქართველოში“ – მეტი შესაძლებლობა უცხოელ სტუდენტებს

არაბეთის გაერთიანებულ საემიროში, ქალაქ დუბაიში, საერთაშორისო საგანმანათლებლო გამოფენაზე საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების სამინისტრო პირველად წარდგა პროექტით „ვისწავლოთ საქართველოში“, რომელსაც საქართველო უცხოეთში სწავლის გაგრძელების მსურველ სტუდენტებს სთავაზობს. გამოფენაზე მსოფლიოს 20-ზე მეტი ქვეყნის 130-მდე უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულება იყო წარმოდგენილი, მათ შორის იყო საქართველოს რვა უნივერსიტეტი: 4 სახელმწიფო და 4 კერძო. ქართული უმაღლესი სასწავლებლების შეთავაზებას – სხვადასხვა პროექტებსა და პროგრამებს მონაწილეობას – დამთვალიერებლებს ორი სტენდი აცნობდა. დაინტერესება საკმაოდ მაღალი იყო, უცხოელ სტუდენტებს უნივერსიტეტების წარმომადგენლები იმ პერსპექტივებზე ესაუბრებოდნენ, რომელიც საქართველოში სწავლას აქვს.

„დარწმუნებული ვარ, როგორც სამედიცინო, ასევე ბიზნესის, ინჟინერიის, ფიზიკა-ქიმიის, ტექნიკური საგნების მიმართულებით, ჩვენი შეთავაზება ძალიან კონკურენტულია. სტენდიც ძალიან მომენონა, ადგილიც და აქტივობაც აჩვენებს, რომ ჩვენმა მონაწილეობამ ამ ღონისძიებაში უკვე გაამართლა.“ – უთხრა ჟურნალისტებს განათლებისა და მეცნიერების მინისტრმა, **ალექსანდრე ჯეჯელავამ**, რომელიც ღონისძიების გახსნას დაესწრო – ამ გამოფენაზე წარმოდგენილი არა მარტო ახლო აღმოსავლეთი, აქ არის კანადის, შეერთებული შტატების ძალიან სერიოზული უნივერსიტეტები. მჯერა, რომ ჩვენ კონკურენტული ვართ. მართალია შეფუთვა გვაკლია, არ ბრჭყვინავს ჩვენი პროექტი, თორემ მინაარსობრივად ძალიან კარგია.“

თეიმურაზ მურულუა, საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების მინისტრის მოადგილე: „ჩვენ დავისახეთ ამოცანად, რომ რაც შეიძლება მეტ ადამიანს, მეტ სტუდენტს გავაცნოთ საქართველო. ძალიან მაღალი ხარისხის განათლება გვაქვს, ასევე, კომფორტული ცხოვრების პირობები, ამიტომ გვინდა, ბევრი სტუდენტი მოვიზიდოთ საქართველოში.“

საქართველოს წარმომადგენლობა დუბაის საგანმანათლებლო გამოფენაზე უკვე ძალიან დიდ წარმატებად შეიძლება ჩაითვალოს. პირველ რიგში, ქვეყანა დაფიქსირდა, როგორც განათლების ცენტრი, სხვა მნიშვნელოვან ქვეყნებთან ერთად, მათთან ერთ რიგში. ეს ჩვენთვის ძალიან დიდი წარმატებაა. მინიმუმ, 600 სტუდენტი დარეგისტრირდა, მათ საქართველოს მიმართ ინტერესი გამოხატეს და, რაც მთავარია, თავად უნივერსიტეტებს ჰქონდათ ძალიან ბევრი შემთავაზება, რაც, ჯამში, გვაძლევს საფუძველს, ვივარაუდოთ, რომ ინტერესი კიდევ უფრო გაიზარდება, შედეგები იქნება. გარდა იმისა, რომ ძალიან ბევრი ადამიანი ისწავლის საქართველოში, მათი მშობლები, მათი გარემო დაინტერესდება საქართველოში ვიზიტით, რაც არანაკლებ მნიშვნელოვანია. იმ სტუდენტების მშობლები, რომლებსაც სასწავლებლად ვინვევთ, ამბობენ, ჩვენც ჩამოვალთ საქართველოში, გვინდა ვნახოთ, სად იანვალის ჩვენი შვილები. ეს ყველაფერი ერთად ძალიან მნიშვნელოვანი წინ გადადგმული ნაბიჯი იქნება.

კიდევ არაერთ გამოფენაში მივიღებთ მონაწილეობას, მაგრამ ეს გამოფენა პირველი და მნიშვნელოვანი იყო, რადგან მოგვცა საფუძველი, ვიყოთ ოპტიმისტები.“

ამჟამად ჩვენს ქვეყანაში 10 000-მდე საერთაშორისო სტუდენტი სწავლობს. განათლების სამინისტრო აპირებს, მათი რაოდენობა რამდენიმე ათასით გაზარდოს. ძალიან კარგი ტენდენცია – ბოლო ორი წლის განმავლობაში მნიშვნელოვნად გაიზარდა მათი რაოდენობა. ჩვენი ქვეყნის მიმართ ინტერესი სულ უფრო და უფრო მაღალია.

ნიკოლოზ მელქაძე, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი: „პირველად ვიღებთ მსგავს გამოფენაში მონაწილეობას და ძალიან კმაყოფილები ვართ. უკვე ძალიან ბევრ პოტენციურ სტუდენტს ვესაუბრე, ასევე მშობლებს, რომელთა შვილებსაც უნდათ საზღვარგარეთ სწავლა, არჩეული აქვთ საქართველო ან ფიქრობენ აირჩიონ საქართველო. მომავალშიც აუცილებლად მივიღებთ მსგავს ღონისძიებებში მონაწილეობას.“

ელენე ალადაშვილი, სან დიეგოს უნივერსიტეტი საქართველოში: „ძალიან წარმატებული ღონისძიება გამოვიდა, კმაყოფილები ვართ. საქართველო იცის აბსოლუტურად ყველამ, ნამყოფები არიან, მათთვის ცნობილია საქართველოს უნივერსიტეტები. უკვე დავარეგისტრირეთ რამდენიმე ასეული პოტენციური სტუდენტი და მათ შორის ძალიან დიდი ნაწილი რეალური სტუდენტია. განსაკუთრებით პოპულარულია საინჟინრო პროგრამები, სამედიცინო, სხვადასხვა მეცნიერებები, აგრეთვე, ბიზნეს ადმინისტრირება და სხვ. ყველა პროგრამა ძალიან საინტერესოა და წარმოდგენილი ამ გამოფენაზე. ჩვენ აუცილებლად მივიღებთ მონაწილეობას მომავალ მსგავს ღონისძიებებში იმისთვის, რომ საქართველოში უფრო მეტი საერთაშორისო სტუდენტი ჩამოვიდეს და საქართველომ დაიმკვიდროს სახელი, როგორც მაღალი ღონის განათლების მიღების ახალმა მიმართულებამ.“

ქეთევან ბოიკო, ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტი: „ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტი მოხარულია, რომ საშუალება მიეცა, მონაწილეობა მიეღოს, პროექტის „Study in Georgia“ ფარგლებში, დუბაის საერთაშორისო საგანმანათლებლო გამოფენაზე. ჩვენ მუდმივად მხარს დავუჭერთ მსგავს ინიციატივას და მოხარული ვართ, რომ სამინისტრო, ამ კუთხით, ხელს უწყობს უნივერსიტეტებს, საშუალებას გვაძლევს, რაც შეიძლება მეტი შესაძლებლობა მივცეთ უცხოელ სტუდენტებს, შევთავაზოთ ჩვენი საბაკალავრო და სამაგისტრო პროგრამები. მსგავსი ინიციატივა ხელს შეწყობს უნივერსიტეტების ინტერნაციონალიზაციას და, ამავედროულად, საერთაშორისო და მულტიკულტურული გარემოს განვითარებას.“

სამივე დღე საკმაოდ დატვირთული იყო. ბევრი მონაწილე დაინტერესდა საქართველოში სწავლით. ძალიან მნიშვნელოვანია, რომ ამ ოდენობის ადამიანების ყურადღება დავიმსახურეთ მთელი სამი დღის განმავლობაში.“

კენ ვოულში, საქართველოში სან დიეგოს უნივერსიტეტის დეკანი: „როგორც ვხედავთ, სტუდენტები ძალიან დაინტერესებულნი არიან. ჩვენი გზავნილი აქ ისეთივეა, როგორც საქართველოში – სტუდენტებს ვთავაზობთ ამერიკულ დიპლომს ბევრად იაფად, ვიდრე შეერთებულ შტატებში. დარწმუნებული ვარ, ბევრ სტუდენტს დავაინტერესებთ.“

მუნებელი ვარ, ბევრ სტუდენტს დავაინტერესებთ.“

სათუნა თოდაძე, სამედიცინო უნივერსიტეტის ვიცე-რექტორი: „მაქსიმალურად ვცდილობთ არა მარტო აზიის, არამედ ევროპის ქვეყნებიდან მოვიზიდოთ სტუდენტები. ჩვენ გვყავს სტუდენტები ამერიკის შეერთებული შტატებიდან, სამხრეთ ამერიკიდან, აფრიკიდან და ა.შ. ვცდილობთ, გავაფართოოთ კონტინგენტი.“

დუბაის საერთაშორისო გამოფენაზე წარმოდგენილი ქართული უნივერსიტეტების მიზანი არა მარტო უცხოელი სტუდენტების საქართველოში ჩამოყვანა, არამედ სპეციალურ საავტენტობებთან თანამშრომლობაც იყო.

საინტერესოა, თუ როგორ აფასებენ უცხოელი ექსპერტები პროექტს „ვისწავლოთ საქართველოში“:

ანსელმ კოდინო, საერთაშორისო საგანმანათლებლო გამოფენის დირექტორი: „მოხარული ვართ, რომ პროექტი „ვისწავლოთ საქართველოში“ წარმოდგენილია ჩვენს საგანმანათლებლო გამოფენაზე. ვმასპინძლობთ საქართველოს წარმომადგენლებს და ვიმედოვნებთ, მათი ვიზიტი წარმატებულად ჩაივლის. ვხედავთ, რომ საქართველოს სტენდი ძალიან აქტიურია დამთვალიერებლებისთვის.“

საქართველოში განათლების მიღება საკმაოდ მიმზიდველია უცხოელი სტუდენტებისთვის, ამას ისიც ადასტურებს, რომ საქართველოში განსხვავებული კულტურის და ეროვნების სტუდენტები სწავლობენ. გარდა ამისა, მინდა აღვნიშნო, რომ საქართველო ძალიან მიმზიდველ და ხელმისაწვდომ სამედიცინო და პროფესიულ განათლებას გვთავაზობს რეგიონში. ვფიქრობ, ბევრი უცხოელი სტუდენტი დაინტერესდება ამ პროგრამით და მათთვის საქართველო განათლების მიღებისთვის სასურველი ადგილი გახდება.“

სითარტ ჯეინი, უფროსი კონსულტანტი: „მოხარული ვარ, რომ გამოფენაზე ვიხილე საქართველოს წარმომადგენლები. საქართველოდან ბევრი საინტერესო უნივერსიტეტი წარმოდგენილი. საქართველოს მთავრობა აქტიურად უჭერს მხარს ამ ინიციატივას და ეს პროექტი მართლაც მიღწევაა მათი მხრიდან. მინდა წარმატება ვუსურვო ამ პროექტს და მხარდაჭერას ვუცხადებ ნებისმიერ აქტივობას თუ ინიციატივას, რაც სამომავლოდ დაიგეგმება.“

საერთაშორისო საგანმანათლებლო გამოფენა დუბაიში სამი დღის განმავლობაში გრძელდებოდა.

ქართული სტუდენტები უსსოთში

თეოლოგობა – ერთბაშაი ხილი დასავლელ ალამიანსა და ღმერთს შორის

რეპორაჟის სტუმარი
**ირაკლი ჯინჯოლაძე, მიუნხენის
ლუდვიგ-მაქსიმილიანის უნივერსიტეტის
დოქტორანტი**

– ირაკლი, როგორ გახსენდება ზუგდიდის №1 საჯარო სკოლაში გატარებული წლები, განსაზღვრე თუ არა სკოლაში შენი პროფესიული მომავალი?

– მიუხედავად მძიმე წლებისა, მოსწავლეობის პერიოდი ძალიან თბილად მახსენდება. ეს ის დრო იყო, როცა დამოუკიდებლობის გზაზე ახალფეხადგმული ქვეყანა სამოქალაქო ომის ქრილობებს იშუშებდა. ჩემს კლასში 45 მოსწავლე ვიყავით, მრავალრიცხოვნობა კი მასწავლებლების მხრიდან დიდი ძალისხმევას მოითხოვდა, რათა სასწავლო პროცესი ნორმალურად წარმართულიყო. ხშირად ვერც ხერხდებოდა. ჩვეულებრივი მოსწავლე ვიყავი. მიუხედავად ეკონომიკური სიდუხჭირისა, მშობლებმა მოახერხეს ის, რომ რეპეტიტორებთან მეველო. მათი უმრავლესობა იგივე სკოლის მასწავლებელი იყო. კლასელებზე, მასწავლებლებზე და ზოგადად ბავშვობის მეგობრებზე ხშირად მითქვამს, რომ საზღვარგარეთ ყოფნის წლებმა უფრო დამაახლოვა მათთან. აქ ისინი ჩემთვის უფრო ახლობლები გახდნენ, ვიდრე მანამდე იყვნენ. როდესაც თვალის დახედვით, მაშინ გონება ისე არ მოქმედებს, ხოლო როცა ვინმეს ვერ ვხედავთ, მაშინ ვინცეხვით მასზე ფიქრს.

რაც შეეხება ჩემი პროფესიის განსაზღვრაში სკოლის როლს, ვერ გეტყვით, რომ თავიდანვე ამ მიმართულებით ვფიქრობდი, თუმცა გარკვეული ბიძგი შეიძლება სწორედ ამ წლებმა მომცა. ადრეული ასაკიდან, ასე 12 წლისა, უკვე სტიქაროსანი ვიყავი.

– სკოლის დამთავრების შემდეგ სწავლას თბილისის სასულიერო სემინარიაში აგრძელებ. რა შეგიძლია გვიამბო ამ პერიოდის შესახებ?

– მიუხედავად იმისა, რომ სემინარიაში ჩაბარებამდე და სწავლის პერიოდშიც, მუდმივად მსურდა საზღვარგარეთ სასწავლო სემინარიაში ჩემთვის. თუმცა, ჩემთვის სტუდენტური წლები დაუვიწყარი და მნიშვნელოვანია. რამდენადაც უკმაყოფილო არ უნდა ვიყო სემინარიით (მისი აკადემიური დონე, პირობები, გარემოცვა და ა.შ.), მაღლიერი ვარ, რომ ეს ყველაფერი საკუთარ თავზე გამოვცადე. გამოვცადე, როგორც ბი ვართ (ვგულისხმობ სემინარიას), ვინ ვიყავით და ამ პერსპექტივიდან დღეს შეიძლება საკუთარ თავს უფლება მივცე იმაზე საუბრისა, თუ როგორი შეიძლება გავხდეთ. სასულიერო სემინარიაში სწავლის ოთხი წელი ჩემი ცხოვრების მნიშვნელოვანი ნაწილი გახდა. შესაბამისად, ის, რაც სემინარიასთანაა დაკავშირებული, იქნება ის კარგი თუ ცუდი, მეც ასევე მიხარია და მტკივს. სემინარიაში სწავლის პერიოდი იყო ის დრო, რომელმაც საღმრთისმეტყველო ცოდნის საფუძვლებთან ერთად მრავალ ადამიანს დამაკავშირა.

– შემდეგ სწავლას გერმანიაში აგრძელებ. რამ განაპირობა პროფესიის არჩევანი, რა გზა გაიარე ლუდვიგ-მაქსიმილიანის უნივერსიტეტამდე და რატომ აირჩიე განათლების მისაღებად გერმანია?

– მეგობრები ხშირად მეხუმრებოდნენ, რომ მოვიარე მსოფლიო – სწავლობდი საბერძნეთში, საფრანგეთში, ბელგიაში, ამერიკაში და ა.შ. სინამდვილეში კი – ვერსად მივდიოდი. ჩემი მრავალი მცდელობის მიუხედავად, ყველა ცდა კრაზით სრულდებოდა. იყო მრავალი იმედგაცრუება, ტყუილი, ცრუ შეპირება და ბოლოს მაინც მე-4 კურსამდე მივალნიე. ამ დროს გაიცა-ანი გერმანიაში მყოფი ქართველი სტუდენტები, რომლებიც თეოლოგიას სწავლობდნენ. თავიდან სწორედ მათი ხელშეწყობით მოხვდი გერმანიაში, პირველ ეტაპზე – გერმანული ენის შესასწავლად. ვცხოვრობდი აღმოსავლურ სემინარიაში, გავდიოდი ენის კურსებს და ვესწრებოდი ლექციებს აიხშტეტის (Eichstätt) უნივერსიტეტის თეოლოგიის ფაკულტეტზე. ასე გავიდა თითქმის ორი წელიწადი. მაშინ მიუნხენის უნივერსიტეტში მოხვედრა ვერც წარმომედეგინა. თუმცა რამდენიმე თვიანი ბრძოლის, საკრებულოთა თვალისა და ჯაფის ფასად, აღმოვჩნდი ასსულიერო სემინარიის პირველი კურსდამთავრებული, რომელმაც ამ უნივერსიტეტისაგან დიპლომის სრული აღიარება მოიპოვა. პარალელურად, ავიღე სადოქტორო ნაშრომზე მუშაობის უფლება და ასე ჩავივიციე ლუდვიგ-მაქსიმილიანის სახელობის მიუნხენის უნივერსიტეტის მართლმადიდებელი თეოლოგიის ინსტიტუტში.

– მიუნხენის ლუდვიგ-მაქსიმილიანის უნივერსიტეტი მსოფლიოს საუკეთესო უნივერსიტეტთა ასეულში შედის. გერმანიის მასშტაბით კი, მიმდინარე მონაცემებით, პირველ ადგილზეა. უდიდესი ისტორიის მქონე უნივერსიტეტში 20 ნობელის პრემია ალზრდილი. ირაკლი, შენ ამჟამად სწორედ ამ უნივერსიტეტში სწავლობ დოქტორანტურაზე ბიბლიური თეოლოგიის მიმართულებით. როგორც ვიცო, დასავლეთ ევროპაში ეს ფაკულტეტი სახელმწიფო უნივერსიტეტში ერთადერთი მართლმადიდებელი თეოლოგიის ფაკულტეტი (არის ევანგელური, ასევე კათოლიკური თეოლოგიის ფაკულტეტები), სასწავლო პროგრამაში შედის კველევითი მოგზაურობები.

– მიუნხენის მართლმადიდებელი თეოლოგიის ინსტიტუტი 20-წლიან ისტორიას ითვლის. საამისოდ მზადება უფრო ადრე, 1984 წლიდან, იწყება ჯერ კათედრის დონეზე, ხოლო უკვე 1994 წელს, აკადემიური სენატის გადაწყვეტილებით, საფუძ-

ველი ეყრება მართლმადიდებელი თეოლოგიის ინსტიტუტს. 1999 წლიდან მას სადოქტორო პროგრამაც ემატება. სტუდენტებს, რომლებიც აქ თეოლოგიურ განათლებას იღებენ, შესაძლებლობა აქვთ, კარგად გაეცნონ არა მარტო დასავლური თეოლოგიის ისტორიას, არამედ ასევე ამ ქვეყნის ისტორიას, კულტურასა და თავისებურებებს. ეს კი პირდაპირ გავლენას ახდენს მართლმადიდებელი მოსახლეობის (2,5 მლნ.) რელიგიურ და კულტურულ ინტეგრაციას გერმანულ საზოგადოებაში.

მართლმადიდებელი თეოლოგიის მიზანია, მოახდინოს არა მხოლოდ კონფესიური რწმენის პრეზერვაცია, არამედ განიხილოს ეკლესია, როგორც უმადვალო სხვა ქრისტიან თეოლოგებთან და მეცნიერებთან. ეს არა მარტო თეოლოგიის კრიტიკულ ამოცანებზე პასუხების გაცემის შესაძლებლობას იძლევა, არამედ სარწმუნოებითი გამოცდილების ახლებურად ამოხსნისაც. შესაბამისად, ჩვენთვის შესაძლებელია მეთოდოლოგიასა და სხვა ქრისტიან თეოლოგებზე დაყრდნობით, რომლებიც მრავალფეროვნებით გამოირჩევიან, ახალი იმპულსების მიღება, ხოლო ეს კავშირი ჩვენი – მართლმადიდებლური თეოლოგიის განახლება უწყობს ხელს.

იმის კითხვა, თუ რა როლი აქვს ასეთ ძლიერ უნივერსიტეტს ამ პატარა ინსტიტუტისათვის? უნივერსიტეტი უზრუნველყოფს დანებსეხელებას არა მხოლოდ ფინანსურად, არამედ იძლევა იმის მყარ გარანტიას, რომ კვლევისა და სწავლების სფეროში მაღალი სტანდარტები იყოს დაცული. ეს ყოველივე შესაძლებელს ხდის აზრთა გაცვლას, დისკუსიასა და დიალოგს სამეცნიერო დონეზე. თეოლოგიას კი სჭირდება ეს დიალოგი, ანუ კავშირი სხვა მეცნიერებთან.

თუკი სიმართლეა, რომ ევროპის ფარგლებში თანაცხოვრება თანხვედრების გარეშე შეუძლებელია, მაშინ მართლმადიდებელი თეოლოგიის შესწავლა გერმანიაში იძლევა შანსს თაობის ახლებურად გაზრდისა. თაობისა, რომელიც არ იქნება რალაც კულტურული დომებით, ე.წ. „კლიშეები“ იზოლირებული, არამედ ექნება ერთიანი სულისკვეთება და ტრადიციების მთლიანობა. ვგულისხმობ საქმის ერთად, თანაზიარებით კეთებას, ყოველგვარი იზოლირებისა და სტერეოტიპების გარეშე.

– რა წესით გამოიყოფა სტიპენდიები და გრანტები უცხოელი სტუდენტებისთვის, რა პრივილეგიებით სარგებლობენ წარჩინებული სტუდენტები? არის თუ არა მათთვის რაიმე შეღავათები?

– ეს კითხვა ძალიან ბევრ დეტალს მოიცავს, თუმცა მე მოკლედ გიპასუხებ. ზოგადად, გერმანიაში სწავლა უფასოა. თუმცა, სტუდენტისთვის ცხოვრება და კვება წელისადმი, საშუალოდ, 8.000 ევრო ჯდება. არის სასტიპენდიო ფონდები როგორც სახელმწიფო, ასევე საეკლესიო თუ კერძო. ყველას თავისი ნიშა პირობები აქვს, თუმცა, ძირითადად, სტუდენტს სასწავლო პერიოდის, მინიმუმ, ნახევარი წარმატებით უნდა ჰქონდეს განვლილი. ასევე საჭიროა პროფესორების დადებითი რეკომენდაცია, საკმაოდ დიდი და ფორმალური მხარეები, მაგრამ სავსებით დასაძლევია. 6 წელია, მეც ასე ვცხოვრობ, სტიპენდიებით.

– რა როლი უჭირავს გერმანიაში საუნივერსიტეტო ბიბლიოთეკებს, კონკრეტულად რა შეგიძლია გვითხრო ლუდვიგ-მაქსიმილიანის უნივერსიტეტის ბიბლიოთეკაზე?

– უბრალოდ საოცრებაა. ბიბლიოთეკებში ისეთი გარემოა, რომ სწავლას მოგაწყობებს. მიუნხენის უნივერსიტეტის თეოლოგიურ ფაკულტეტებს ცალკე ბიბლიოთეკა აქვთ, 4-სართულიანი უზარმაზარი კორპუსი, ნივთებთან პირდაპირი შეხება შეგიძლია, ანუ რომც არ ვიცოდე ამა თუ იმ ნივთის არსებობა, თემატიკის მიხედვით მივიღებ თაროებთან და ვეძებ სასურველ ლიტერატურას. ყველაფერი კატალოგიზირებულია, კომპიუტერული სისტემები ძეგნის სასურველ კონდიციამდე მიყვანის საშუალებას იძლევა. ასევე, უნივერსიტეტის ლიცენზიით, ნდომბა გვაქვს ფასიან პროგრამებზე. არ არსებობს წიგნი

თუ სტატია, რომელსაც, სურვილის შემთხვევაში, ვერ მოვიძიებ. თუ პირადად ვერ შევძლებ, სპეციალურ ანკეტას ვავსებ და უნივერსიტეტი ეძებს ჩემთვის. მოკლედ, ევროპული ბიბლიოთეკები ეს დიდი სიამოვნებაა.

– რაც შეეხება სამუშაო გამოცდილებას და პრაქტიკას. გვიამბე, შენი სამუშაო გამოცდილების შესახებ.

– ამ მხრივ, თეოლოგიის სტუდენტებს, დოქტორანტებს არ გვაქვს დიდი ფუფუნება. თეოლოგიური დისციპლინა არ მოითხოვს რაიმე სპეციფიკურ პრაქტიკებს და სამუშაო გამოცდილებას. რასაკვირველია, სემინარები, კონფერენციები, სიმპოზიუმები მრავლადაა და ეს ზოგადი გამოცდილების ნაწილია, მაგრამ განსხვავებით ტექნიკური ფაკულტეტებისგან, ჰუმანიტარებთან ცოტა სხვაანაირადაა, ძირითადად, ინდივიდუალური სამეცნიერო სამუშაოებით შემოიფარგლება.

– როგორც ვიცო, სასწავლო ვიზიტით იყავი ვატიკანში და პირადად შეხვედი რომის პაპს, ასევე იყავი ათონის წმინდა მთაზე, სადაც წმინდა პანტელეიმონის სახელობის მონასტერში მოღვაწე ქართველ ბერს, ერმოლაოსს (ჭყეია) შეხვედი და გარკვეული პერიოდი მასთან გაატარე. რა მიზნით გავგზავნე, გავიზიარე შობაღმთები და გვიამბე იმაზე, რაც გამოჩეულია დაგამახსოვრდა ამ პერიოდთან.

– დიახ, შევიცარიაში სწავლის დროს, ერთი კვირით, სასწავლო ვიზიტის ფარგლებში, რომელიც თავად პონტიფიკალური საბჭოს („ქრისტიანთა ერთობის ხელშეწყობისათვის“) მიერ იყო ორგანიზებული, ვატიკანსა და რომში ვიყავი. ვენციით მრავალ პონტიფიკალურ საბჭოს, მუხეუმებს, ლიწისმესანიშნავებს, გავეცანი ვატიკანის მუშაობას, ასევე, იყო გენერალური აუდიენცია პაპ ფრანცისკესთან. სწორედ აქ შეხვედი მას პირადად და ხანმოკლე საუბრისას გავიგე მისგან საქართველოში მისი ვიზიტის გეგმებზე, რომელიც უკვე გასული წლის სექტემბრის ბოლოს წარმატებულად შედგა.

რაც შეეხება ათონის წმინდა მთას, აქ, პირველად, სამეცნიერო მოგზაურობის ფარგლებში ვიყავი გაგზავნილი მიუნხენის უნივერსიტეტიდან, პროფესორების რეკომენდაციით. გავეცანი ზოგადად ათონის მთის სამონასტრო ყოფას, ბიბლიოთეკებს, არქივებს. ვიყავი ასევე ივერონის მონასტრის ხელნაერთა საცავში. საოცარი იყო ქართულ ხელნაწერებთან შეხება, რომელთაც ესოდენ დიდი მნიშვნელობა აქვთ (თუმცა ხელნაწერები არ მიკვლევია). ამავე ვიზიტის დროს, შეხვედი მამა ერმოლაოსს. არა ერთხელ მითქვამს და გავემორდები, რომ ამ ადამიანმა ჩემზე წარუშლელი შობაღმთები მოახდინა. მისი აზროვნების ფართო ჰორიზონტი, ინტელექტი, სულიერება და ღვაწლებრივი სიყვარული ჰარმონიულადაა შერწყმული ერთმანეთში. მასთან ურთიერთობა ამითაა გამორჩეული. სწორედ მის გამო ათონის მთას ხელმეორედაც ვენციე, რათა მასთან მეტი ურთიერთობა მქონოდა, ნება დამართო, მასთან ერთად, ყოველივე წარმატება ბიბლიოთეკას და არქივში. შესაბამისად, იქ გატარებული რამდენიმე კვირა ჩემთვის დაუვიწყარი და მრავლისმომცემია.

– „თეოლოგია არ არის დროში, რადგან ის ყოველთვის იკვლევს და განმარტავს, ამიტომაც ის ყოველთვის თანამედროვეა. თეოლოგიის წყარო ღმერთია. ამდენად თეოლოგია არის მუდმივი, მარადიული და მისი მიზანია ადამიანის სხვა – რამდენად ეთანხმები ამ მოსაზრებას და რას ნიშნავს თანამედროვე ეპოქაში თეოლოგობა, რა არის თეოლოგიის მიზანი?

– ძალიან გაიხარდა ეს ციტატა რომ მოიყვანეთ – ის ხომ ჩემს ახლო მეგობარს, თეოლოგსა და ისტორიკოსს, ლევან ბუჯიას ეკუთვნის. მისი სტატია „ზოგი რამ თეოლოგიის შესახებ“ პირველად სწორედ ჩვენ მიერ დაარსებულ ბიბლიური თეოლოგიის შემსწავლელ ცენტრ „ბარძიმის“ ბლოგზე დაიდო. დიახ, რა თქმა უნდა, ვიზიარებ ამ მოსაზრებას, რადგან ის არსებულ ჭეშმარიტებას გადმოსცემს და სწორედ რომ თეოლოგიის უმთავრესი მიზანი ღმერთის შემეცნება და ამით ჩვენი, ადამიანების მარადიული ხსნა. ამასთანავე უნდა დავძინო, რომ არის აკადემიური თეოლოგია, როგორც სამეცნიერო დარგი, რომელსაც, როგორც საუნივერსიტეტო დარგს, გარკვეული ჩარჩოები, გნებავს სტანდარტები, აქვს. ამით ის უფრო ვიწრო, შემოსაზღვრული ხდება, ვიდრე თეოლოგიის ფართო გაგება.

მთავარი კითხვა, თუ რას ნიშნავს თანამედროვე ეპოქაში თეოლოგობა, ესაა იყო გზამკვლევი, ერთგვარი ხიდი, დაცემულ ადამიანსა და ღმერთს შორის. შეძლო, როგორც თეოლოგმა, დააფიქრო ადამიანები, რომ დროის, ეპოქის, თანამედროვე რთული გამოწვევების მიუხედავად, არსებობს მარადიული, უკვდავი სული, დასვან ეგზისტენციალური კითხვები, რითაც დაინყება ღვთის ძიების პროცესი.

– როგორია თეოლოგიური განათლების დონე საქართველოში და ევროპაში, როგორ შეადარებ საქართველოში სასულიერო განათლების ხარისხს ევროპაში არსებულთან?

– თეოლოგიურ განათლებასა და „სასულიერო განათლებას“ გავმიჯნავდი ერთმანეთისგან. რატომ? თეოლოგიას, როგორც სამეცნიერო დარგს, სჭირდება სექულარული გარემო, სადაც ის სამეცნიერო დისკუსიასა და კამათში შევა სხვა მეცნიერებებთან, დასვამს კრიტიკულ კითხვებს, იკვლევს და ეძიებს სიახლეებს, მიიღებს გამოწვევებს სხვა დარგებისგან, რომელზეც ადეკვატურ, კვლევითი ხასიათის პასუხებს გასცემს და ა.შ. ასეთი გარემოა ევროპაში და არ არის საქართველოში. რაც შეეხება „სასულიერო განათლებას“, რომელსაც მე სულიერ გამოცდილებას უფრო დავარქმევდი, ცალსახად მნიშვნელოვანია. სულიერ სწავლებას კი გამოცდილი ადამიანებისგან

ქართული სტუდენტები უსსოთში

უნდა იღებდნენ თეოლოგიის სტუდენტები. ამისათვის არსებობს სასულიერო სემინარიები, რომელთა უპირველესი დანიშნულება აღმზრდელით, სულიერი სწავლებისა და სამოქალაქო პრაქტიკის მიცემის საშუალებაა. ვფიქრობ, ორივე თანაბრად მნიშვნელოვანია. ერთი მხრივ, საუნივერსიტეტო დარგის თეოლოგია, ხოლო მეორე მხრივ – მაღალი სულიერი გამოცდილებით წარმართული სასულიერო სემინარია.

– რას ურჩევთ იმ ახალგაზრდებს, რომლებსაც საზღვარგარეთ ცოდნის გაღრმავებისა და კვალიფიკაციის ამაღლების სურვილი აქვთ...

– მნიშვნელოვანია კარგად შევისწავლოთ ის გარემო, სადაც ვაპირებთ წასვლას. დღევანდელი ინტერნეტი სივრცე ამის საშუალებას იძლევა. ყველა ნერვულმანი მნიშვნელოვანია, მაგრამ ვფიქრობ, პირველ რიგში, უმთავრესია დავესვათ კითხვა საკუთარ თავთან – „რა შემოიღია მე?“ საკუთარი თავის სწორი შეფასება სწორი არჩევანის გაკეთებაში დაგვხმარებს. არც ძალიან რთულსა და დაუძლეველს არ უნდა ჩავებლაუჭოთ და არც ძალიან სუსტს. უნდა იყოს გამოწვევა, რაღაც სირთულე, რომელიც ზრდაში, წინსვლაში დაგვხმარებს. ყველაფერს ვერ გათვლი და ვერ განსაზღვრავ. შეიძლება ისეთი რამ გამოჩნდეს, რაზეც არ ვფიქრობთ, ეს ახალ რეალობას აჩენს და მეტ ინტერესსაც. ცხადია, ამან არ უნდა შეგაშინოს და ზოგადად, ყოველგვარ გამოწვევას შეხვედრებით ინტერესით და მისი გადალახვის სურვილით – ასე თუ იქნება, შესაძლებელია მიზნის მისაღწევად გზაზე განმტკიცება, რაც აუცილებელია.

– როგორია გერმანიაში სტუდენტური ცხოვრება, სადა როგორ ატარებთ თავისუფალ დროს?

– ძალიან მომწონს აქაური სტუდენტური ცხოვრება, სწორედ იმიტომ, რომ ის მრავალფეროვანია. დიდი არჩევანია და ამ არჩევანში სრულიად თავისუფალი ხარ. შენი პიროვნებაც ამ თავი-

სუფლებაში იზრდება – მარტო მყოფი, საკუთარ თავთან დარჩენილი, ყოველგვარი ზეგავლენის გარეშე. ერკვევი იმაში, რა გინდა, რა არის შენთვის პრიორიტეტული და, აქედან გამომდინარე, საკუთარ არჩევანზე პასუხისმგებელი ხდები. შესაბამისად, სტუდენტურ ცხოვრებაში, შენი არჩევანით, ყალიბდები პიროვნებად. თუ როგორ, ამაზე პასუხისმგებელი თავად ხარ.

– როგორ გეხატება მთავალი, სადა აპირებ დამკვიდრებას – სამეცნიერო მიმართულებით თუ როგორც მღვდელმსახური. როგორ ფიქრობ, საზღვარგარეთ მიღებული განათლება საქართველოში დასაქმებაში ითანამშებს თუ არა გადაწყვეტს როლს?

– მინდა, საქართველოში დავბრუნდე და იქ დავიხარჯო სრულიად. სურვილი მაქვს, უმაღლესი საღმრთისმეტყველო განათლება მივიღო, რაც ცხადია, ხელს არ უშლის სასულიერო პირობას, უმაღლესი პრიორიტეტი. ფიქრით ამ გზაზეც ვფიქრობ. ცხადია, აქ მიღებული განათლება გარკვეულ როლს ითანამშებს დასაქმებაში, თუმცა არსებობს გარკვეული დისტანცია, გარკვეული ნიჭჩაბინობა, რაც განაპირობებს პრობლემებს ურთიერთთანამშრომლობის საკითხებში, ეს კი აუცილებლად გამოსასწორებელია.

– დაბოლოს, როცა ადამიანი საზღვარგარეთ ცხოვრობს, ის ალბათ მეტს ფიქრობს სამშობლოზე. საზღვარგარეთ გატარებულ მცირე პერიოდშიც კი ადამიანი სხვანაირად აფასებს საკუთარ ღირებულებებს. როგორ ფიქრობ, მიგვიღებს ვეროპა ისეთებს, როგორებიც ვართ, თუ ძალიან ბევრი რამის გადახედვა და გადაფასება მოგვინევს?

– ვეროპაში ჩვენ უკვე მიგვიღო. უფრო სწორი იქნება ვთქვათ, დაუბრუნდით ჩვენი ბუნებრივი განვითარების გზას. თუმცა, ეს გულისხმობს პიროვნული პასუხისმგებლობის გაზრდას, რისი ნაკლებობაც ჩვენთან, საქართველოში, სამუხაროდ ვერ კიდე დავსაძინებთ. შესაბამისად, ასე უპასუხისმგებლოდ საქართველო

ვერ განვითარდება. ევროპაში მიგვიღო და ჩვენივე დამოკიდებულება, როგორ განვიმტკიცებთ ადგილს ევროპულ ოჯახში, რაც არანაირად არ გულისხმობს ატეხვას და აღრევას სხვა კულტურაში, ან კიდეც საკუთარის დაინაცვლებას, უმაღლესი პრიორიტეტი, საკუთარი ისტორიით ევროპის და მსოფლიო ცივილიზაციის გამდიდრებას. გეთანხმებით, საზღვარგარეთიდან ბევრი რამის, და მათ შორის ღირებულებების, გადაფასება მოხდა. შეიძლება იმიტომაც, რომ აქ ბევრად ახალგაზრდა, 21 წლისა ჩამოვდით. საკუთარი ქვეყანაც, თითქმის, აქედან უფრო გავიცანი. ამბობენ, საქართველო გადმოტრიალებულ წიგნს გავსო, ხოდა ჩვენც საზღვარგარეთიდან ამ წიგნს ვკითხულობთ. ამას გარკვეული ობიექტური მიზეზებიც აქვს. მაგალითად, ხშირად მინერს საქართველოს, მისი ისტორიის, ეკლესიის, კულტურის პრინციპები (ყოველდღიურად კი – საქართველოს მუდმივი ელჩები ვართ). მზადების პროცესში კი თავად უფრო მათხედები ქვეყნის კულტურული იდენტობის არსსაც. ამაზე რეფლექსიის საშუალებას ხშირად მსმენელისგან ნამოსული კითხვებიც განაპირობებს. შესაბამისად, მექმნება შთაბეჭდილება, რომ საქართველოში უფრო ნაკლებად იცნობენ საქართველო ქვეყანას, ვიდრე საზღვარგარეთ მყოფი ქართველები. აქედან გამომდინარე, ქართულ დიასპორას დიდი როლი აქვს, თუმცა ეს როლი ნიშნავს იმას, რომ ჩვენთან ყველაფერი იდეალურადაა. ჩვენ, ქართველები, უნდა გავთავისუფლოთ მონური აზროვნებისგან, დაეზრუნდეთ იმ თავისუფალ აზროვნებას, რომელზედაც ამდენი საუკუნეა დგას ჩვენი კულტურა, ტრადიციები, ადათი. სწორედ ეს გვხდის ჩვენივე თანა პატარა ერს გამორჩეულს და სწორედ ასეთები უნდა დავრჩეთ ევროპაში. ევროპა ხომ საზღვრების გარეშე არსებული მრავალფეროვნებაა.

ესაუბრა მანა ყიფიანი

ლიტერატურული კონკურსი

გამარჯვებულები გამოვლინდნენ

მანა ყიფიანი

ამბროლაურის მოსწავლე ახალგაზრდობის ცენტრის ორგანიზებით ჩატარდა ლიტერატურული კონკურსი „მოაზროვნე“. კონკურსში მონაწილეობდნენ ქალაქის პირველი და მეორე საჯარო სკოლების მესამე საფეხურის მოსწავლეები. კონკურსის ფორმატი მოიცავდა ორ დღეს. პირველ დღეს, მოსწავლეებს დაურიგდათ წინასწარ შერჩეული ორი ლიტერატურული ტექსტი (ნიკო ლორთქიფანიძის ნოველები: „მონა“ და „მოლოდინი“), რომელიც დამუშავეს, შეძლეს ტექსტების სრულფასოვანი წვდომა, პრობლემების ამოცნობა ორივე ტექსტში, ამ პრობლემებს შორის მსგავსების და განსხვავების დანახვა, მათ მიმართ საკუთარი დამოკიდებულების ჩამოყალიბება და თხზულების დაწერა. კონკურსის მეორე დღეს, წინასწარ შერჩეულმა კომპეტენტურმა ფიურმა გაასწორა ნამუშევრები და, შემუშავებული შეფასების სქემის მიხედვით, გამოავლინა გამარჯვებულები სხვადასხვა ნომინაციაში: ლოგიკურად მოაზროვნე, ანალიტიკოსი, ყველაზე ორიგინალური.

2017 წლის 12 აპრილს, კონკურსის პირობის თანახმად, გამოვლინდნენ ლიტერატურულ კონკურსში „მოაზროვნე“ გამარჯვებულები და დაჯილდოვდნენ პირველ, მეორე, მესამე ადგილებზე გასულნი, აგრეთვე, სპეციალურ ნომინაციაში გამარჯვებული კონკურსანტები, რომლებსაც საჩუქრებად გადაეცათ ქართველ და უცხოელ ავტორთა ნაწარმოებები. გამარჯვებულებმა ნაიკითხეს საკუთარი ნაშრომები და უპასუხეს აუდიტორიის მიერ დასმულ შეკითხვებს.

კონკურსის გამარჯვებულები არიან: **ქრისტინე ჯანგიძე** (ამბროლაურის მე-2 საჯარო სკოლა); **ქეთევან ხუციძე** (ამბროლაურის პირველი საჯარო სკოლა); **ლილი ჯოხაძე** (ამბროლაურის მე-2 საჯარო სკოლა).

სპეციალური პრიზები გადაეცათ: ყველაზე ორიგინალური

ნაშრომი – **თუთი გურგენიძე** (ამბროლაურის პირველი საჯარო სკოლა); ყველაზე ლოგიკური – **მადია ვახტანგაძე** (ამბროლაურის პირველი საჯარო სკოლა); ანალიტიკოსი – **ნინო გოგრიჭიანი** (ამბროლაურის მე-2 საჯარო სკოლა).

ფიქრია ცხვედიანი, ამბროლაურის მოსწავლე ახალგაზრდობის ცენტრის შუამნათარულ ღონისძიებათა მენეჯერი, პროექტის ავტორი და ორგანიზატორი: „კონკურსის მეორეხე წელია გატარებთ, ნელს ქალაქის 45-მა მოსწავლემ მიიღო მონაწილეობა. ლიტერატურული კონკურსის „მოაზროვნე“ მიზანია ქართულ და უცხოელ კლასიკოსთა პოპულარიზაცია მოსწავლეებში, წერის კულტურის, ანალიტიკური და ლოგიკური აზროვნების, მსჯელობის, აზრის ცხადად, ლაკონურად, მკაფიოდ და მწყობრად გამოხატვის უნარის განვითარება, სააზროვნო მოქმედებათა (ანალიზი, შედარება, განზოგადება) განვითარება ენობრივ (ტექსტობრივ) საფუძველზე, ტექსტებთან შემოქმედებითი (თავისუფალი) დამოკიდებულების გამოჩვენება. მოსწავლე ახალგაზრდობის ცენტრის სახელით, მადლობა მინდა გადავუხადო ქალაქის საჯარო სკოლების დირექტორებს და ქართული ენისა და ლიტერატურის პედაგოგებს მხარდაჭერისთვის“.

ასლან საგანელიძე, ამბროლაურის საკრებულოს თავმჯდომარე: „უკვე მეორეხე წელია, რაც ტარდება ლიტერატურული კონკურსი „მოაზროვნე“. დიდი ინტერესი კონკურსის მიმართ, ყოველწლიურად იზრდება მონაწილეთა რაოდენობა. პროექტის ხელმძღვანელის დამსახურებაა კონკურსის დახვეწილი ფორმატი, განსაკუთრებით აღსანიშნავია, რომ გამოარჯვებულები კონკურსის დაწარმებელს უკითხავენ თავიანთი ნამუშევრებს და პასუხობენ აუდიტორიის მიერ დასმულ შეკითხვებს, რაც იწვევს ობიექტურობის განცდას და ზრდის პროექტის სანდობას. აღნიშნული პროექტი ხელს უწყობს ახალგაზრდებში საპრეზენტაციო, სადისკუსიო, შემოქმედებითი უნარების განვითარებას, რაც ასე აუცილებელია დღევანდელ გარემოში წარმატების მისაღწევად. მონაწილეებს შესაძლებლობების რეალიზების და ინტერესთა გაფართოების საშუალება ეძლევათ. ჩვენი მიზანია, ხელი შეუწყოთ ყველა იმ პროექტის განხორციელებას, რომელიც მომავალი თაობის გონებრივ, სულიერ თუ ფიზიკურ განვითარებას ემსახურება“.

მაია დგვარელი, ქართული ენისა და ლიტერატურის პედაგოგი, ფიურის წევრი: „მესამე წელია, ჩართული ვარ ლიტერატურულ კონკურსში „მოაზროვნე“. კონკურსის მიზანი დროული და მნიშვნელოვანია ჩვენი მოსწავლეებისთვის, რადგან ის პოპულარიზაციას უწევს ქართველ და უცხოელ კლასიკოსთა ნაწარმოებებს. მე, როგორც ამ პროექტის ფიურის წევრი, თვალნათლივ ვხედავ, როგორ იზრდება პროექტში მონაწილე მოსწავლეთა რაოდენობა, მათ მოსწონს საკონკურსო პირობები. უცნობ ტექსტებზე მუშაობა ანალიტიკური და ლოგიკური აზროვნების, აზრის ცხადად და მწყობრად გამოცემის უნარებს უფთარებთ, აგრეთვე, მეტი შემოქმედებითი თავისუფლება ეძლევათ. როგორც ფიურის წევრი, მადლობელი ვარ ამ პროექტის ხელმძღვანელის, ქალბატონ ფიქრია ცხვედიანის, რადგან მან საშუალება მომიცა ვიკითხო, გავასწორო და დიდი სიამოვნება მივიღო მოსწავლეთა ნამუშევრებისგან. ხშირად გვიჭირს კიდეც მათ შორის საუკეთესოთა გამოჩვენება, რადგან ყველა თავისებურად საინტერესო, ლაღი და მრავლისმომცველია“.

ნინო ხუციძე, პროექტის მონაწილე: „მესამე წელია, კონკურსში ვიღებ მონაწილეობას. ბოლო ორი წელი გამარჯვებულთა შორის ვარ. დიდი მოლოდინი კონკურსის დაწყების წინ... დავალბე მარტვი არასოდესა, მაგრამ საინტერესოა,

რა გამოწვევების წინაშე აღმოჩნდები, შეეძლებ თუ არა პრობლემის ზუსტად ამოცნობას, მოვლენათა ანალიზს და შეფასებას. კონკურსმა შემძინა გამოცდილება და დამეხმარა საგნობრივ ოლიმპიადაზე წარმატების მიღწევაში, რისთვისაც მადლობას ვუხდით პროექტის ავტორს“.

ბაკურ ბაკურაძე, პროექტის მონაწილე: „მეორე წელია, ლიტერატურული კონკურსის მონაწილე ვარ. მარტვან გავიმარჯვე. ნელს მონაწილეთა რაოდენობა გაიზარდა და კონკურენციაც უფრო დიდი იყო. მომწონს იმ აქტიურ პრობლემებზე წერა, რომელსაც პროექტის ავტორი ვეთავაზობს. მითხვენა მაღალია და შეფასება – ობიექტური. კონკურსმა დიდი გამოცდილება შემძინა. ეს ჩემთვის ერთგვარი დიაგნოსტიკური ტესტი იყო ეროვნულ გამოცდებზე გასვლის წინ. მინდა მადლობა გადავუხადო პროექტის ავტორს“.

საუბრაბი ლიტერატურაზე

დიდი ჯაჭვის კატარა რბოლი ეპოქის თავისებურების ბაზრებისათვის მოთხოვნაში – „კაცი, რომელსაც ლიტერატურა უყვარდა“

ადამიანების უმეტესობა მიფრინავს ან მოფრინავს, ანუ მოგზაურობს აღმოსავლეთით ან დასავლეთით, მაგრამ გამოჩნდება ვიღაც, რომელიც განსხვავდება ყველასაგან, რომელიც განუმეორებელი ეგზემპლარია და რომელიც „გადაუფრინა გუგულის ბუდე“. აღსანიშნავია ისიც, რომ გუგულის ბუდე არ აქვს, მასზე გადაფრენაც შეუძლებელია, ხოლო გადაფრენი კი აუცილებლად რაღაც განსაკუთრებულს გვპირდება... ასეთი პერსონაჟია ვასიკო კეფერაძე, კაცი, რომელსაც ლიტერატურა ძლიერ უყვარდა. მოსწავლე შესაბამისად ვერ აფასებს ეპოქის თავისებურებებს. მას უნდა მივანოდოთ ნაწარმოები, როგორც ორგანული ნაწილი იმ ისტორიულ-სოციალური გარემოსი, რომელიც ამ მოთხოვნაშია აღწერილი. მოთხოვნა მეოცე საუკუნის სამოც-დაათიანი წლების დასაწყისში დაინერა. მწერალი გურამ დოჩაშვილი შესაძლებლობას გვაძლევს, უშუალოდ მივადევნოთ თვალისაბჭოური ეპოქის თავისებურებებს, ვიგრძნოთ და დავინახოთ საქართველოს ცხოვრება კომუნისტური რეჟიმის პირობებში, ამ რეჟიმის სხვადასხვანაირად გამოვლენის ავადმყოფური ბუნება. მოთხოვნის პერსონაჟთა სახეები, მათი ხვედრი მკვეთრად აღბეჭდავს ადამიანის ბედს საბჭოთა საქართველოში.

„კაცი, რომელსაც ლიტერატურა ძლიერ უყვარდა“ ანტი-საბჭოთა ნაწარმოებია, ის, უპირველესად, ამ ქვეყნის ისტორიას ასახეობს. ჰყვება მსუბუქად, ირონია-უმორის ზღვარზე, ჰყვება ისე, რომ საბჭოთა ადამიანის ცხოვრების ტრაგიკომის ირრჩის არ ჩანს, ჩამალულია და თანდათან, ოსტატურად გვაპარებს დოქანაშვილი... თავიდან საბჭოთა რეჟიმში შევყავართ მალაფაროვანის სიტყვებითა და ყალბი პათეტიკით, რომლებიც ყველაზე ადეკვატური ფორმაა იმ სინამდვილის გადმოცემისა. საბჭოთა ეპოქაში მცხოვრები ადამიანია ვასიკო და რეჟიმს უნდა გადაურჩეს. ამ რეჟიმისგან თავის გადარჩენას კი იუმორითა და ნიგნების კითხვით ცდილობს. მამ ასე, მივყვით კვალდაკვალ საბჭოურ სისტემას.

„კულტურული რევოლუციის“ მთავარ მიზანს წარმოადგენდა „ადამიანის შექმნა“. ეს იყო საკმაოდ რთული და ხანგრძლივი პროცესი, რომლის გასამართლებლად საჭირო გახდა სახელმწიფოში მასობრივი უნიგნურობის აღმოფხვრა... ამ წინადადებას შეიძლება მოსწავლე დააბნოს. უნიგნურობის აღმოფხვრა თითქოს თავისთავად კარგი უნდა ყოფილიყო, მაგრამ მიზანი? მიზანი კი მზაკვრული გახლდათ. „განათლებულ“ საზოგადოებაში ბევრად უფრო მარტივი იქნებოდა პროპაგანდისტული პრესისა და ლიტერატურის გავრცელება. ყოველივე ამის შემდეგ, საბჭოთა ხელისუფლების რწმენით, მთავრობის სურვილებსა და ყალიბზე მორგებული ინტელიგენცია ჩამოყალიბდებოდა. ასეთები არიან თამაზი და მისი ხელმძღვანელი.

ადამიანთა შემოქმედებითი აქტიუობა მაქსიმალურად იყო გაკონტროლებული და ხშირად, პოლიტიზირებულიც კი. საბჭოთა ადამიანი აკეთებდა იმას, რაც მოდიოდა უფროსი და მონონურობა იქნებოდა მთავრობის მიერ, ყოველი განსხვავებული ნაბიჯი აღქმული იყო, როგორც ლაღატი, სისტემის მიმართ მტრული დამოკიდებულება. აუცილებელი იყო, რომ ხელოვნება გადაექვეყლიყო მხატვრული ფორმების „მოაზროვნე“ იდეოლოგიად. პარტიის პოლიტიკას უნდა დაედგინა და განესაზღვრა ხელოვნების ქმნილებების ფორმა და შინაარსი, პირველ რიგში, საბჭოთა ადამიანს შეუქმნეს ე.წ. „მტრის ხატი“. მნიშვნელობა არ ჰქონდა, ვის მიიზრებდნენ მტრად. მთავარი იყო ფაქტი, რომ არსებობს ვიღაც, ვინც ჩასაფრებულია და ელოდება, როდის „დაიძინებს“ საზოგადოება და როდის მოადუნებს იგი ყურადღებას, რომ გამოინდეს, ავნოს მათ და დაანგრეოს „საათვი თანხები“ სახელმწიფო. სწორედ ამიტომ ატარებს გამოკითხვას ხელმძღვანელი. საბჭოთა სისტემის სურს გაიგოს, თუ რითი „სუნთქავს“ ადამიანი თავისუფალ დროს... „და ამიტომაც ზახვასხული ყურადღება უნდა მიექცეს მის“ თავისუფალ დროს“. ხალხის გასაკონტროლებლად მოსახერხებელი გზა იყო მასობრივი საინფორმაციო საშუალებების მონოპოლიზაცია. მას მალევე და დაუყოვნებლივ სჭირდებოდა ახალი და ახალი გეგმები, რათა მუშაობაში „გართულს“ ფიქრის დრო და სურვილი დაჰკარგოდა. მნიშვნელოვანი ფაქტორის იყო ისიც, რომ საბჭოთა ადამიანი ჩაეკლათ ყოველგვარი ინდივიდუალური ხში. იგი არაფრით არ უნდა ყოფილიყო სხვა საბჭოთა ადამიანისაგან განსხვავებული. მას არ შეიძლებოდა ჰქონ

ნოდა უფრო მეტი ფული, უფრო კარგი სახლი... სწორედ ამიტომ აინტერესებდა მოსახლეობის კომუნალური პირობები.

ფაქტობრივად, ადამიანს არ აქვს ხელისუფლების ნებისაგან დამოუკიდებელი პირადი ცხოვრება. საბჭოთა ადამიანები მოქცეული იყვნენ ერთიანი „გამოძიებული ლირებულეების“ სფეროში და მათი მართვა გაცილებით უფრო მარტივი ხდებოდა. უცვლელად აღვიწიოთ ისიც, რომ გეგმიურად „გამოძიებული“ საბჭოთა ადამიანები ქმნიდნენ პარტიულ ნომენკლატურას (იმ ადამიანთა ჯგუფებს, რომელთაც ეჭირათ მალა-ლი თანამდებობები. ნომენკლატურა წარმოადგენს ტოტალიტარული სახელმწიფოს მთავარ საყრდენს) და ე.წ. „ნომენკლიტელიგენციას“. მათი დანიშნულება იყო კულტურისა და მეცნიერების გზით საზოგადოებაში კომუნისტური იდეოლოგიური ხაზის გატარება. ერთი საბჭოთა იდეოლოგიის ემსახურებიან, მორგებული აქვთ შესაბამისი როლები და უზადლოდ ასახეობენ იმ ტყუილს, რომელსაც სახელმწიფო სთავაზობს. აქვე უნდა აღვნიშნოთ, რომ ჩვენი მოსწავლეებისათვის არც ისაა თავისთავად გასაგები, რომ სოციოლოგიური კვლევა საბჭოეთში არ არსებობდა და თუ არსებობდა, ან ისეთივე ფიქცია იყო, როგორც ამ მოთხოვნაშია აღწერილი, ან მასების უკეთ მართვისთვის სჭირდებოდა, თუმცა მაინცდამაინც არც სჭირდებოდა, რადგან სოციოლოგიური კვლევა ხალხთან შეიძლება ჩაატარო, თორემ მასების ფსიქოლოგია ადეილი გასაგებია, ხალხად ყოფნის საშუალებას კი სისტემა არ იძლეოდა. არსებობდა უამრავი ასეთი ინსტიტუტი, მეცნიერი თანამშრომელი თუ ხელმძღვანელი, რომლებიც აკეთებდნენ რაღაცას, რაც თავისთავად არავის სჭირდებოდა, მაგრამ ემსახურებოდა ტყუილის იდეოლოგიას, ამიტომ მსგავსი ინსტიტუტების შენახვაზე კრემლი უკან არ იხევდა.

ვასიკო კეფერაძე სოციოლოგ თამაზს ინტერვიუს დაწყებამდე დააბნევს: თამაზი მას ვიღაცას აგონებს, „აურელიანო სქელს, სანამ გასუქდებოდა, მარშალის ბიძაშვილს, ეულაიას ქმარს“. გაუგებრობა მალევე გაიკკვია: „მისალოც“ თამაზს არც „ბეტანკურანი რომანი“, არც „ანსელმოიანი რომანი“, ლიოხასი, მარო ვარგასის ნაუკითხავს და ამიტომ ლიტერატურის მიყვარულის მინიშნებებს ვერ ხვდება. ვასიკოს მინიშნებებს ვერც ხელმძღვანელი ვერ ხვდება, როცა ჯანჯაკოშვილი სემინარიელს, მარშალ ბეტანკურის უფროს ძმას ადარებს... მარშალის ბიძაშვილთან მსგავსების გამო, თამაზი და მისი ხელმძღვანელი, რომელიც ჯანჯაკოშვილი სემინარიოს, მარშალის უფროს ძმას ჰგავს, რეპრესიულ სახელმწიფოსთან ასოციაციას იწვევენ.

ვასიკო კეფერაძეს XIX საუკუნის დამოუკიდებლობისათვის მებრძოლთა დარად შეეძლო თავშესაფარი ნიგნებში ეძებნა, თავისი წარმოსახვითი სამყარო შექმნა. ლიტერატურა დამოუკიდებლობისათვის ბრძოლის პოლიტიკური ინსტრუმენტად ექცია. ლიტერატურა მისთვის ინდივიდუალური თავისუფლების სივრცეა. ვასიკო კეფერაძე და კლიმი ფლობენ ყველა იმ ტექსტს, რომელსაც ასახელებენ, თამაზი და მისი ხელმძღვანელი კი არ ფლობენ არც ერთს – უმრავლესობა არ ნაუკითხავთ, რომლე-დერთ რეალობად ლიტერატურას აღიარებენ, თამაზისა და ხელმძღვანელისათვის რეალურია მხოლოდ მატერიალური სამყარო და სავსებით არარეალურია ლიტერატურა. ერთი წყვილი ფიზიკურად ცხოვრობს მხოლოდ იმისთვის, რომ ურიცხვ მხატვრულ ტექსტში შეჭრის საშუალება მიეცეს. მეორე წყვილის შესაძლებლობები ამ თვალსაზრისით სრულიად დასაზღვრულია, ისინი მუდამ დარჩებიან მხოლოდ თავიანთი ერთადერთი მატერიალური ცხოვრების ამარა და შეეცდებიან, უკიდურეს შემთხვევაში, მხატვრული ნაწარმოები აქციონ მიწიერი სამყაროს ატრიბუტად (მაგალითად, იკითხონ დიკენსი ჩრდილში, ისიც ხანდახან). მწერალი მიგვანიშნებს, რომ თუ კაცი ცხოვრობს სულთმე-ერი ფასეულობებით, ამ შემთხვევაში – ლიტერატურის სიყვარულით, მაშინ მას შეუძლია თავი დაიხსნას თვით ტოტალიტარული ხელმძღვანელობის რეჟიმისგანაც.

კეფერაძის სივრცე, თამაზისა და მისი ხელმძღვანელის სივრცისაგან განსხვავებით, იერარქიულად კი არა, თანასწორად არის მოწყობილი: „თქვენთვის, მისალოცებისათვის“ – ეუბნება ვასიკო სოციოლოგებს – „ზოგი – უფროსი ბრძანდებით,

ზოგიც – უმცროსი, არ არსებობს მხოლოდ ტოლი... მე და კლიმი კი, აბა, რამ გავგეყო, მინოდეთ მე თუნდაც ფოტოკაბინეტის მთავარი დირექტორი და იმას – თანამემწე, მაინც ერთნი ვართ, რადგან: ჩვენ ძლიერ გვიყვარს ლიტერატურა“.

ლიტერატურის მოყვარულები ერთმანეთს სრულ განურჩევლობამდე ჰგვანან. ამიტომაც, საჯარო სივრცის ცნება ზედმეტი ხდება. კეფერაძე ტოტალიტარიზმის უნიფორმიზაციას, მართალია, გაუზრუნავდა, მაგრამ თვითონ შექმნა ისეთი სივრცე, სადაც მხოლოდ ერთნაირად მოაზროვნე ადამიანების არსებობაა შესაძლებელი... მოსწავლეებს აბნევს სიტყვა „კარცერი“. კარცერს რუსეთის იმპერიასა და საბჭოთა კავშირში ეძახდნენ განსაკუთრებით მკაცრ დისციპლინარულ სასჯელს სამხედრო მოსამსახურეებისა და პატიმრებისათვის უმკაცრეს პირობებში (იზოლაციას სინათლის და გათბობის გარეშე, საკვების სრული ან ნაწილობრივი შეზღუდვით). თავად სიტყვა, რომელიც ლათინურიდან მომდინარეობს და დილეგს ნიშნავს, რუსულსა და ქართულში გერმანულიდან შემოვიდა. აკადემიური იურისდიქციის ფარგლებში, XX საუკუნემდე, კარცერს, სასკოლო და საუნივერსიტეტო საპატიმროს, აღმზრდელითი დანიშნულება ჰქონდა. გამოდის, რომ ვასიკო კეფერაძე თავისი „პროექტი“ სიტყვას თავის პირველად მნიშვნელობას უბრუნებს. ჯერ კიდევ XIX საუკუნეში კარცერმა თავისი აღმზრდელითი მნიშვნელობა დაკარგა. სტუდენტისათვის კარცერში მოხვედრა საპატიოდ ითვლებოდა. ამიტომაც ეს სიტყვა არსებული წესრიგის წინააღმდეგ აჯანყების მნიშვნელობასაც ატარებს, რომელიც ჩაკეტულ სივრცეს თავისუფლების სივრცედ აქცევდა.

ექვპ, არ იცნობდნენ თამაზი და არც მისი ხელმძღვანელი აურელიანოს, თორემ მიხვდებოდნენ, რისი თქმა უნდა ამათ ვასიკო კეფერაძეს:

- „...ერთ საღამოს პოლკოვნიკმა აურელიანო ბუნედიამ პოლკოვნიკ ხერინელდო მარკესს ჰკითხა:
- მეგობარო, იქნებ, მიხზრა, რისთვის იბრძვი?
- რისთვისაც მოვალე ვარ ვიბრძოდე, მეგობარო, – უბასუხა პოლკოვნიკმა ხერინელდო მარკესმა: – ლიბერალთა დიადი პარტიისათვის.
- ბედნიერი ხარ. იცი, რისთვისაც იბრძვი, – უთხრა პოლკოვნიკმა აურელიანო ბუნედიამ. – მე კი მხოლოდ ახლა მიხვდები, რომ სიამაყის გამო ვიბრძვი.
- ეგ ცუდია, – შენიშნა პოლკოვნიკმა ხერინელდო მარკესმა. მეგობარს შეშფოთება რომ შეამჩნია, პოლკოვნიკ აურელიანო ბუნედიას გაუღიმა:
- რა თქმა უნდა, ცუდია, – უთხრა მან, – მაგრამ იმას მაინც სჯობს, როცა სულ არ იცი, რისთვის იბრძვი, მერე მეგობარს თვალეში ჩახედა და კვლავ ღიმილით დაუმატა: ან როცა ისეთი რალაცისთვის იბრძვი, აი, მაგალითად, შენსავით, რაც არავის არაფრად სჭირდება.“

ექვპ, რა ექნა ხელმძღვანელს, დიდი ჯაჭვის პატარა რგოლი იყო, ამა ქვეყნის ძლიერთა საამებლად მოვლენილი, ბრმად და მორჩილად მიჰყვებოდა ზემოდან ნაკარნახევ და ძალისმიერად შექმნილ დინებას და მისი მარცხი ჯაჭვის მომცრო რგოლს, თამაზს რომ არ შეემჩნია, იმიტომაც ჩამოაღაბორანტა...

ლინ გომოხინი
ვლადიმერ კომაროვის თბილისის ფიზიკა-მათემატიკის 199-ე საჯარო სკოლის ქართული ენისა და ლიტერატურის მასწავლებელი

გამოყენებული ლიტერატურა:
 1. <http://mastsavlebeli.ge/?p=9159>
 24 თებერვალი, 2016, თეონა ბექიშვილი
 გურამ დოჩაშვილის „კაცი, რომელსაც ლიტერატურა ძლიერ უყვარდა“;
 2. <https://www.scribd.com/doc/49236968>
 ქართული მწერლობა – საბჭოთა სისტემაში რეალობის განზომილება. ნინო ბექიშვილი; გიორგი კეკელიძე;
 3. გურამ დოჩაშვილი – „სამოსელი პირველი“, თბ., 2011წ.;
 4. გაბრიელ გარსია მარკესი – „მარტოობის ასი წელიწადი“ SABA.COM.GE (ელექტრონული ვერსია).

ფიქრით გაჯერებული სამყარო

ოთარ ჭილაძე, „ადამიანი გაზეთის სვეტი“

ოთარ ჭილაძის მხატვრულ სამყაროსთან შეხება უცნაურად გავსებს და ერთი შეხედვით მარტივ ქუმმარტივებს საოცრად და განსაკუთრებულად შთამბეჭდავად გაზიარებს. ფიქრობ, რომ ეს ისედაც იცოდი, გინდოდა გეთქვა, მაგრამ ასე სადად და გასაგებად გამოთქმა ცხოვრების, ადამიანის შინაგანი სამყაროს სხვა კუთხითი ქვერეტას მოითხოვს. გაკვეთილზე პოემას ვკითხულობ, თვალს ჩუმად ვაპარებ მოსწავლეებისკენ... ყველა ჩაფიქრებულია, თითქოს მათი სათქმელი დღის სინათლეზე გამოქანდნილი... ოთარ ჭილაძემ დავკავიქრა...

ნეტავ სად გადის ზღვარი სიკეთესა და ბოროტებას, სიმართლესა და ტყუილს შორის? სიძულვილის, მტრობის დაძლევა და სიკეთის გამრავლების გზების ჩვენება ყველაზე მნიშვნელოვანი, რასაც ლიტერატურული ტექსტები გვთავაზობს მკითხველთ. რეალური ცხოვრება, პრაგმატიზმითა და უსიყვარულობით გაჯერებული, უფრო და უფრო აცარიელებს ტექ-

ნოკრატიული მიღწევებით გაბრუნებულ და თავის თავში ზედმეტად, გადაჭარბებულად თავდაჯერებულ ადამიანს. არადა, პასუხისმგებლობა, სიყვარული, სინანულის უნარი, თანაცმნობა უმნიშვნელოვანესია ადამიანისთვის. სწორედ ამ სულიერი ფასეულობების მარადიული მაძიებელი უნდა იყოს ადამიანი და არა ეჭვებით, შიშით, გაიძვერებით, სიძულვილით შეჭმულ-გამოხრული. ადამიანი თუ სინდისს, „მამხილებელ გონებას“, თვალის მოუხუჭა, დიდოელი ლეკის გათელილ ნაბადს დაემსგავსება; ფიქრის უნარი თუ დაკარგა, თავისუფლების განცდა მომხვეჭელობასა და სხვის განადგურებაში თუ აერია, დაეკარგება ადამიანობის განმსაზღვრელი სასიცოცხლო იმპულსები. თავისუფალი ნება და იძულებითი მოვალეობა ერთმანეთისგან უნდა განიჩიქს, ეს კი საკუთარ გნებებთან, სურვილებთან მუდმივ ბრძოლაში გამოიხატება. ადამიანი ბედნიერებისკენ მიისწრაფვის, რეალურად კი უარჩევნო ყოფაა ამქვეყნიურ ცხოვრებისათვის დამახასიათებელი. ნუთისოფელი წამიე-

რი ბედნიერებების, და უფრო მეტად, ხანგრძლივი ტანჯვის კალიდოსკოპივითაა. ოთარ ჭილაძის აზრით, ანგარებით, გულგრილობით, სიბრყვიით, უეციობით, შიშით გადათანგული და გამოფიტული ადამიანის გადაძრწინი სიყვარულია, თანაცმნობა, სხვისი უბედურებისა და სურვილების გაზიარება, მის მდგომარეობაში ყოფნის უნარი და სურვილია.

„ადამიანი გაზეთის სვეტი“ იწყება ბიბლიური ალუზიით, რაც სანიტერსოდ ათვალსაჩინოებს ადამიანთა სხვადასხვაგვარ სულიერ მდგომარეობას. სახარებისეული „მოესველე ივავი“ (მათე, 13, 1-23; მარკოზი, 4, 1-15; ლუკა, 8, 4-15) პოემის მთავარი სათქმელის გააზრებაში გვეხმარება. პოეტის აზრით, მარცვლის თვითავად ქცევა და ხალხის სულიერ-ხორციელად დაპურება ჩვენი ამქვეყნად მოსვლის მიზანია. სწორედ ეს „პური არსობისა“ არის ჩვენი გადაძრწინი, გაღმა ნაპირზე გადაწყვანი. „სოფელი იმად არა ღირს, კაცი ნატრობდეს ყამს გრძელად“ (გრ. ორბელიანი, „ჰე, მამულ“). სი-

ავთენტური მასალის აუდირება

არც თუ ისე დიდი ხნის წინათ რუსული ენის სწავლებისადმი მიდგომა სხვაგვარი იყო, ისწავლებოდა რუსული ენა და ლიტერატურა. ეროვნული სასწავლო გეგმის დამკვიდრებამ სრულიად შეცვალა ამ საგნისადმი დამოკიდებულება. ის განიხილება და ისწავლება, როგორც უცხოური ენა. ეროვნული სასწავლო გეგმის უცხოური ენის სტანდარტის სტრუქტურა, შინაარსი შეესაბამება უცხოური ენების „საერთო ევროპული სარეკომენდაციო ჩარჩოს“ მიერ დადგენილ სწავლა-სწავლების მიზნებს და დონეებს. ამ მიზნების რეალიზება 6 მიმართულებით მიმდინარეობს: მოსმენა, ლაპარაკი, კითხვა, წერა, კულტურათა დიალოგი, სწავლის სწავლება. აუდირება მჭიდროდა დაკავშირებული ყველა დანარჩენ მიმართულებასთან. ტერმინი „აუდირება“ უცხო ენის სწავლებაში XX საუკუნის ბოლოს შემოვიდა, იკამდე არსებული მოსმენის სანაცვლოდ. ცოცხალი მეტყველებისა თუ ფონოჩანაწერის ჩვეულებრივი მოსმენისაგან განსხვავებით, აუდირება აქცენტს უშუალოდ ინფორმაციის გაგებაზე აკეთებს. აუდირების დროს გამოყოფენ სწავლების სამ ეტაპს:

1. ტექსტამდე მუშაობა (შესავალი სიტყვა, სალექსიკონო მუშაობა);
2. აუდიოტექსტზე მუშაობა (შინაარსის გააზრება);
3. ტექსტის შემდგომი მუშაობა (მოსაზრებების გამოთქმა, შეჯამება, იმპლიციტური ინფორმაციის გაგება).

მე-10 კლასის რუსული ენის სახელმძღვანელოში (ავტორები: მ. ლორთქიფანიძე, ი. ჩხეიძე, თ. ჩიმაკაძე) შეტანილია ა.ს. პუშკინის ლექსი „Я вас любил“, რომელიც გვაძლევს საშუალებას, აუდირებისათვის გამოვიყენოთ ავთენტური მასალა – ლექსი რუსი მსახიობების წაკითხვით (https://www.youtube.com/watch?v=_1qvH4fr4Kw) ან რობოტის (<https://www.youtube.com/watch?v=9ioaLQ1vBjU>) რუსი მომღერლების შესრულებით.

ამ გაკვეთილის სასწავლო მიზანია: ლექსიკური მარაგის გამდიდრება, მხატვრული ნაწარმოების ტექსტის გაგება, გააზრება, აუდირების კომპეტენციის განვითარება, ტექსტში არსებული იმპლიციტური (მორალურ-ზნეობრივი) ინფორმაციის ამოცნობა და განხილვა.

მიზანი და შედეგები ესე შესაბამისად:
უცხ. X.4. მოსწავლე შინაარსის გასაგებად იყენებს სათანადო სტრატეგიებს.

შედეგი თვალსაჩინოა, თუ მოსწავლე: ცოცხალი მეტყველების/ჩანაწერის გასაგებად იშველიებს არავერბალურ ელემენტებს (ხმის ტემბრი, ინტონაცია, მიმიკა, ფესტიკულაცია, სხვადასხვა ტიპის ხმაური, ლოგიკური მახვილები...).

ნაცნობ ელემენტებზე დაყრდნობით ამოიცნობს უცნობ სიტყვებს, გამოთქმების, წინადადებების, მნიშვნელობას.

უცხ. X.5. მოსწავლე განსაზღვრავს მოსმენის მიზანს და იყენებს შესაბამის სტრატეგიას.

შედეგი თვალსაჩინოა, თუ მოსწავლე: ნაცნობ სიტყვებსა და გამოთქმებზე დაყრდნობით ამოიცნობს საკომუნიკაციო სიტუაციას, მთავარ თემას, საკითხებს, ამოკრებს კონკრეტულ ინფორმაციას.

აუდიოტექსტზე მუშაობის პირველი ეტაპი
პროექტორის საშუალებით ვუჩვენებთ პორტრეტებს (პუშკინის მეგობრები, ძიძა, დედა, ქალბატონები პოეტის ცხოვრებიდან) და კლასს ვუსვამთ შეკითხვას:

Кому мог бы посвятить А.С. Пушкин это стихотворение – другу, няне, матери или какой-нибудь женщине?

დაფაზე გამოგვაქვს ლექსის სათაური „Я вас любил...“ მოსწავლეები გამოთქმამენ ვარაუდებს, რის შესახებ შეიძლება იყოს ეს ნაწარმოები, ვთხოვ, ყურადღება მიაქციონ ნარსული დროის ზმნას – любил, რადგანაც ის გვაძლევს გასაღებს ლირიკული ლექსის შინაარსისა და იდეის გასაგებად.

მასწავლებლის მოკლე შესავალი სიტყვა – მინი-ლექცია ნაწარმოების შექმნის ისტორიაზე.

В 1829 году А.С. Пушкин написал, пожалуй, одно из самых знаменитых своих стихотворений „Я вас любил... По сей день спорят о том, кому именно было адресовано это послание, так как

поэт ни оставил ни одного намека на то, кто является адресатом этого стихотворения. По одной из версий, стихотворение „Я вас любил...“, написанное в форме прощального письма, посвящено польской красавице Королине Сабаньской, с которой поэт познакомился в 1821 году. После перенесения воспоминания легких, Пушкин побывал на Кавказе и по дороге в Кишинев остановился в Киеве, где и был представлен княжне. Несмотря на то, что она была старше поэта на 6 лет, ее удивительная красота, грация и надменность произвели на Пушкина неизгладимое впечатление. Спустя два года они встретились в Одессе, где чувства поэта вспыхнули с новой силой, однако не были встречены взаимностью. В 1829 году Пушкин последний раз видит Королину в Санкт-Петербурге и поражается насколько она постарела. От былой страсти, которую поэт испытал к княжне не осталось и следа, однако в память о бывших чувствах он создает стихотворение „Я вас любил...“

По другой версии, это произведение адресовано Анне Алексеевне Олениной, в замужестве – графине де Ланжерон, с которой поэт познакомился в Санкт-Петербурге. Поэта пленили не ее красота и изящество, а острый и пылкий ум, а также находчивость, с которой она парировала шуточные реплики поэта. Многие люди из окружения А.С. Пушкина были убеждены, что у него с прекрасной графиней – бурный роман. Однако, по утверждению Петра Вяземского, Пушкин лишь создавал видимость интимных взаимоотношений с известной аристократкой, так как с ее стороны не мог рассчитывать на ответные чувства. Между молодыми людьми вскоре произошло объяснение и графиня призналась, что видит в поэте лишь друга. В итоге появились стихотворение „Я вас любил...“, в которой он прощается со своей избранницей, заверяя ее в том, что пусть его любовь „вас больше не тревожит“.

შესავალი სიტყვა ხელს უწყობს მოსწავლეთა დაინტერესებას, მოტივაციის ამაღლებას. რის შემდეგაც მოსწავლეებს ვთხოვთ, დაასახელონ სავარაუდო სიტყვები, რომელიც შეხედვით ტექსტში.

აუდირების პროცესში, სტრესის მოხსნის მიზნით, ვატარებთ სალექსიკონო მუშაობას. ეკრანზე გამოგვაქვს სიტყვები: утасла – исчезла, ჩაქრა; тревожит – беспокоит, волнуется; печалить – огорчать; робость – моридება, რიდი; томиться – мучиться.

დაფაზე გამოტანილია სინონიმები და მოსწავლეები აკავშირებენ მათ:

1. Исчезла	ა. тревожит
2. Печалить	ბ. томиться
3. Мучиться	გ. молча
4. Волнует	დ. огорчать
5. Безмолвно	ე. утасла

მოსწავლეებს არუელად ვაძლევთ სიტყვებს: безнадежно, вас, безмолвно, томим, я, любил, нежно, ревностью და ვთხოვთ შეადგინოს სიტყვების პირამიდა, მაგალითად:

Я
Я любил
Я любил вас
Я любил вас нежно
Я любил вас нежно, безмолвно
Я любил вас нежно, безмолвно, безнадежно
Я любил вас нежно, безмолвно, безнадежно, томим
Я любил вас нежно, безмолвно, безнадежно, ревностью томим

მიზანმიმართული სალექსიკონო მუშაობის შემდეგ დგება ტექსტის აუდირების მომენტი. მომზადებული გვაქვს როგორც ლექსის კითხვის ვარიანტი (ვიდეოკლიპი), ასევე რომანსის შესრულება. დადგენილი არ არის, რამდენჯერ უნდა მოვისმინოთ ტექსტს აუდირების პროცესში. მიზნიდან გამომდინარე, გადაწყვეტიეთ, სამჯერ მოვახდინოთ აუდირება. აუდირების წინ მოსწავლეებს ეძლევათ შესაბამისი ინსტრუქცია. გათვალისწინებულია მოსწავლეთა

სურვილი თავდაპირველად მოვისმინოთ მხატვრულ კითხვას (https://www.youtube.com/watch?v=_1qvH4fr4Kw) (ორჯერადი აუდირება) და შემდეგ, მესამე მოსმენაზე – რომანსს (<https://www.youtube.com/watch?v=9ioaLQ1vBjU>).

პირველი მოსმენა

მოსწავლეებს ურიგდებთ ტექსტი, სადაც გამოტოვებულია სიტყვები, ისინი აუდირების პროცესში ჩაწერენ სიტყვის სწორ ვარიანტს. ბავშვები წარმოადგენენ შესრულებული დავალების პრეზენტაციას. მნიშვნელოვანია ვიცოდეთ, გასაგებია თუ არა მოსწავლეებისათვის ტექსტის შინაარსი. ამ მიზნით, მოსწავლეებს ვთხოვთ, განმარტონ შემდეგი ფრაზები: утасла не совсем; пусть не тревожит; то робостью, то ревностью томим; дай вам бог любимой быть другим; не хочу печалить вас ничем.

მეორე მოსმენა

ამჯერად მოსწავლეებს ვაძლევთ დავალებას, კიდევ ერთხელ მოვისმინონ ტექსტს და უზასუბონ შემდეგ კითხვებს:

1. Как любил поэт адресата стихотворения?
2. Исчезла ли эта любовь в душе поэта?
3. Какого желание поэта, хочет он тревожить, печалить возлюбленную?
4. Что томило А.С. Пушкина?
5. Что желает автор адресату стихотворения?

მესამე მოსმენა

ამჯერად მოსწავლეები უსმენენ უკვე რომანსს და მათ ეძლევათ კითხვები განსჯისა და საკუთარი მოსაზრების გამოთქმელად. კითხვები გამოტანილია ეკრანზე და მოსწავლეები არგუმენტირებულ შეხედულებებს გამოთქვამენ:

1. Как вы думаете, любил ли автора та, которую он так сильно любил?
2. Любит ли все еще поэт женщину, которой желает „любимой быть другим“?
3. Отказывается ли А.С. Пушкин от своей любви? Почему он желает своей возлюбленной любимой быть другим?
4. Как по вашему, можно ли отказаться от собственных чувств ради любимого человека?

მოსწავლეებს ეძლევათ საშინაო დავალება – ჩაუღრმავდენ ა.ს. პუშკინის ლექსის „Я вас любил...“ შინაარსს და მოემზადონ მსჯელობისათვის ნაწარმოების შინაარსის ირგვლივ.

ამ გაკვეთილის მთავარი მიზანი აუდირებაა, მაგრამ როგორც საშუალება გამოყენებულია კითხვა, ლაპარაკი, კულტურათა დიალოგი. ავთენტური მასალის საგაკვეთილო პროცესში შეტანა ხომ კულტურათა დიალოგის განვითარების ფეფქტური საშუალებაა.

შეფასება ხდება სქემის შესაბამისად, რომელიც მოსწავლეებისთვის წინასწარაა ცნობილი.

აუდირების დროს მნიშვნელოვანია მოტივაცია. მოტივაციის ასამაღლებლად აუცილებელია აუდიოტექსტის სწორად გერჩევა. რთული აუდიოტექსტი უკუჩვენებს იდეება, რადგან მოსწავლეებს ეკარგებად წარმატების რწმენა, ასევე არასასურველია ძალიან მარტივი ტექსტის შეტანა კლასში. სასურველია აუდიოტექსტის თემის შერჩევა მოსწავლეთა ასაკისა და ინტერესის შესაბამისად.

ტარიელ კალანდაძე

სსიპ ქალაქ ზურგეთის №4 საჯარო სკოლის დირექტორი, რუსული ენის მასწავლებელი

გამოყენებული ლიტერატურა:

1. ლამარა ჩინჩალაძე, უცხოური ენის სწავლებისა და სწავლის თანამედროვე სტრატეგიები, მერიდიანი. თბილისი. 2008 წელი.
2. მასწავლებელთა პროფესიული განვითარების ეროვნული ცენტრის სატრენინგო მასალები:
ა. რუსული ენის სტატუსი საქართველოში. Трпс. თბილისი. 2015 წელი.
ბ. Особенности методики РКИ. Трпс. თბილისი. 2014 წელი.
გ. აუთენტური მასალა რუსული ენის გაკვეთილზე. Трпс. თბილისი. 2016 წელი.
3. მ. ლორთქიფანიძე, ი. ჩხეიძე, თ. ჩიმაკაძე, რუსული ენა – ს.ვ. არტანუჯი. 2016 წელი.

სასკოლო აქტივობა

ო, ენავ ჩემო, დედაო ენავ...

12 აპრილს, თბილისის №203 საჯარო სკოლაში (სმენის არმქონე და სმენადაქვეითებულ ბავშვთა სკოლა), ქართული ენის დღისადმი მიძღვნილი კვირეულის „ო, ენავ ჩემო, დედაო ენავ“ ფარგლებში, გაიმართა პრეზენტაცია – „ერის ბურჯი – იაკობ გოგებაშვილი“. მოსწავლეებმა წარმოადგინეს ქართული ენის დაცვის ამსახველი მასალები. კვირეულის ფარგლებში, ჩატარდა კონკურსი „საუკეთესო კალიგრაფი“ და გამოვლინდნენ გამარჯვებულებიც. ყველა აღნიშნული აქტივობა დაგეგმა და განახორციელა ქართული ენის კათედრამ, რომელსაც ხელმძღვანელობს სოფიო ჩიბრაშვილი. ქართული ენის პედაგოგებმა: მარინა თავაძემ, ნატო ვარდოშვილმა და ნინო ქამუშაძემ კიდევ ერთხელ აღნიშნეს, რომ ქართული ენა მნიშვნელოვან ადგილს იკავებს სხვა ხალხთა ენებს შორის. ღონისძიების შემდეგ სკოლის მოსწავლეებმა დედა ენის ძეგლთან, ქართულ ფესტურ ენაზე, ქართველი პოეტების ლექსები წაიკითხეს. განხორციელებული აქტივობების შემდეგ, №203 საჯარო სკოლის დირექტორმა ნინო მეტრეველმა ქართული ენისადმი მიძღვნილი კვირეულის ფარგლებში ჩატარებულ ღონისძიებებსა და კონკურსებში მონაწილე მოსწავლეები სიგელებით დააჯილდოვა.

სსიპ ქალაქ თბილისის №203 საჯარო სკოლის ქართული ენის კათედრა

თანაბარი შესაძლებლობა ყველა ბავშვისთვის

„ინკლუზია“ ინგლისური სიტყვაა და მისი პირდაპირი თარგმანი ქართულად „ჩართვა“ ნიშნავს. ეს ცნება ისტორიულად მეოცე საუკუნის მეორე ნახევარში გაჩნდა, შეზღუდული შესაძლებლობების მქონე ბავშვთა განათლების უფლების დაცვის კონტექსტში. დღეისათვის ინკლუზიამ კი ბევრად უფრო ფართო მნიშვნელობა შეიძინა. ის ეფუძნება ისეთ ჰუმანისტურ ფასეულობებს, როგორცაა მიმდებლობა, თანასწორუფლებიანობა და სამართლიანობა.

ინკლუზიური განათლების მიზანია ყველა ბავშვს მიეცეს თანაბარი შესაძლებლობა, თანატოლებთან ერთად ისწავლოს და მიიღოს ხარისხიანი განათლება. ინკლუზიური განათლების საერთაშორისო მოდელის მიხედვით, სპეციალური საგანმანათლებლო საჭიროების მქონე მოსწავლე ზოგადსაგანმანათლებლო სკოლის სრულყოფილი ნაწილია. ის სრულად უნდა მონაწილეობდეს სასკოლო და საკლასო აქტივობებში. სწორად დაგეგმილი ინკლუზიური განათლების პირობებში, ყველა მოსწავლეს ეძლევა საკუთარი პოტენციალის სრულად რეალიზების შესაძლებლობა.

სტატისტიკის მიხედვით, შეზღუდული შესაძლებლობების მქონე პირები დედამიწის მოსახლეობის თითქმის მეთხუთედ ნაწილს შეადგენს. მიუხედავად ამისა, ეს ადამიანები, უმეტეს ქვეყნებში, უმცირესობაში იმყოფებიან – მათი უფლებები უმარავლესობის მხრიდან, როგორც წესი, იგნორირებულია. დროთა განმავლობაში შეზღუდული შესაძლებლობების მქონე ბავშვებმა თავად დაიწყეს ბრძოლა საკუთარი უფლებების დასაცავად. ამ ბრძოლის ერთ-ერთი შედეგია საქართველოში ინკლუზიური განათლების განვითარება.

დეკლარაცია, რომელიც საქართველოში ინკლუზიური განათლების საგანმანათლებლო სფეროში დანერგვის საფუძველს ქმნის, 1994 წლის ივნისში, გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის მსოფლიო კონფერენციაზე დამტკიცდა. სალამანკას დეკლარაცია ეყრდნობა შემდეგ ძირითად დამოკიდებულებებს: ყველა ბავშვს აქვს უფლება, რომ მიიღოს განათლება, შესაბამისად, მათ უნდა მიეცეთ შესაძლებლობა, რომ მიიღონ განათლების გარკვეულ დონეს. ყველა ბავშვს აქვს უნიკალური პიროვნული ნიშნები, ინტერესები და უნარები.

შესაბამისად, განათლების სისტემა მოწყობილი უნდა იყოს იმგვარად, რომ საგანმანათლებლო პროგრამები ითვისონ ნებისმიერ სხვადასხვა ტიპის განსხვავებებს ინდივიდებს შორის. სპეციალური საგანმანათლებლო საჭიროებების მქონე მოსწავლეებს აქვთ უფლება, იარონ საჯარო სკოლებში, სადაც პედაგოგიკა არის მოსწავლეზე ორიენტირებული და ითვისების სიღრმისა და ხარისხის საჭიროებებს. დეკლარაციაში ხაზგასმულია, რომ საჯარო სკოლები, ინკლუზიური ორიენტაციით ყველაზე მეტად უწყობს ხელს ტოლერანტული საზოგადოების ფორმირებას. ასეთი სკოლები უზრუნველყოფს ბავშვების უმრავლესობისათვის ეფექტური განათლების გადაცემას, რაც სა-

ბოლოოდ დადებითად აისახება ქვეყნის მდგომარეობაზე.

რაც შეეხება საქართველოს დამოკიდებულებას მიმდინარე რეფორმის მიმართ, 2006 წლიდან ეს საკითხი სახელმწიფო პოლიტიკის ნაწილი გახდა, 2013 წლის თებერვლიდან კი ინკლუზიური განათლების მოდელით სწავლება, შესაბამისი საგანმანათლებლო დანახარებების ვალდებულებად განიხილება.

მაგრამ, საინტერესოა როგორ მოხდა საქართველოში შემოსხვებულ რეფორმებთან და მიდგომებთან საზოგადოების ადაპტაცია? ექსპერტები რომ ჩავატაროთ და მოსახლეობას ვკითხოთ, რას ნიშნავს ინკლუზიური განათლება, უმრავლესობა პასუხს ვერ გაგვცემს და საქმე მხოლოდ სიტყვის მნიშვნელობის უცოდინრობაში არ არის. ქართული საზოგადოება კვლავაც ძალიანა გამიჯნულია შეზღუდული შესაძლებლობების მქონე ადამიანებისგან. ამის მიზეზი ისიცაა, რომ „ინკლუზიურად“ წოდებული შეზღუდული შესაძლებლობების მქონე პირები, განსაკუთრებით ბავშვები, არ იყვნენ ინტეგრირებული ქართულ საზოგადოებასთან, ისინი, უბრალოდ, გარეთაც არ გამოყავდათ.

შესაბამისად, ქართულ სკოლებში ინკლუზიური განათლების დანერგვამ, განსაკუთრებული საჭიროებების მქონე ბავშვებისათვის შესაბამისი გარემოს შექმნამ მთელი რიგი პრობლემები წარმოშვა: მშობელთა უკმაყოფილება, მასწავლებელთა არასათანადო კვალიფიკაცია და მზაობა, შესაბამისი რესურსების არქონა, სპეციალური საგანმანათლებლო საჭიროებების მქონე ბავშვების განსხვავება მოითხოვდა განსაკუთრებულ მიდგომებს. მშობლები და ასევე მასწავლებლებიც შიშობდნენ, დაეთმოზოდა თუ არა თითოეულ მოსწავლეს თანაბარი დრო და საშუალება საკუთარი შესაძლებლობების გასავითარებლად, შეზღუდული შესაძლებლობების მქონე ბავშვი გარიყულად ხომ არ იგრძნობდა თავს, ცალკე მერხთან დაჯდებოდა და არავის არაფერს შეეკითხებოდა. სამწუხაროდ, ასეთი შემთხვევები ხშირია, ისევე როგორც მათი ჩაგვრის ფაქტები. შეზღუდული შესაძლებლობების მქონე პირები ხშირად არიან დაცინვისა და ძალადობის მსხვერპლი.

აქედან გამომდინარე უკიდურესად მნიშვნელოვანია ქართული საზოგადოების ცნობიერების ამაღლება ინკლუზიური განათლების დანერგვის მნიშვნელობასთან დაკავშირებით. ჩვენ უნდა გავანალიზოთ როგორ შეზღუდული შესაძლებლობების მქონე მოსწავლეების სწავლა საჯარო სკოლებში განაპირობებს: შეზღუდული შესაძლებლობის მქონე მოსწავლის სოციალურ ინტეგრაციას, აუზჯოხებს მათ მეტყველებას, მათ აუშაბლდებთ თვითშეფასების გრძობა. ჯანმრთელი ბავშვები კი ერგვიან განსხვავებების მიღებას და პატივისცემას, ისინი უფრო ემპათიურები ხდებიან და მეტად ეხმარებიან ერთმანეთს, უძლიერდებიან ტოლერანტობის განცდა და, უბრალოდ, უკეთესი პიროვნული თვისებების მქონე ხდებიან. ინკლუზიური განათლების დანერგვა უზრუნველყოფს არა მხო-

ლოდ ერთი ან ორი სპეციალური საგანმანათლებლო საჭიროების მქონე მოსწავლის განვითარებას, არამედ, იმავე კლასში მყოფი სხვა მოსწავლეების ცოდნის გაღრმავებას.

ინკლუზიური განათლებასთან დაკავშირებული პრობლემები ხშირად წარმოადგენს განხილვის საგანს როგორც მოსახლეობაში, ისე აკადემიურ სფეროში. საკითხის ასეთი აქტუალურობა გვიბიძგებს სათანადოდ გავანალიზოთ გამოწვევები, რომლის წინაშეც დღეს ინკლუზიური განათლება დგას. ასევე დავფიქრდეთ, თუ რა პერსპექტივა აქვს ამგვარ განათლებას თანამედროვე, სწრაფად ცვალებად მსოფლიოში.

რაც შეეხება ჩემს, როგორც მასწავლებლის გამოცდილებას ინკლუზიურ სწავლებასთან დაკავშირებით, მინდა მოგახსენოთ, რომ სკოლაში გვყავს ერთი შეზღუდული შესაძლებლობის მქონე მოსწავლე. მასთან მუშაობის დაწყებამდე ვშიშობდი, რომ არ ვიყავი კომპეტენტური სასწავლო პროცესის სწორად წარსარმართად. ამიტომ, დავინტერესდი და გავეცანი შეზღუდული შესაძლებლობების პირებთან მუშაობის პრინციპებს, გავითვალისწინე პროფესიონალთა გამოცდილებები და რჩევები. სპეციალურ მასწავლებელთან ერთად შევადგინე ინდივიდუალური სასწავლო გეგმა, დავისახე როგორც გრძელვადიანი, ისევე მოკლევადიანი მიზნები. ვისწავლე, თუ როგორ დავიცვა მასთან ემოციებისა და ყურადღების სწორი ბალანსი. ამ ეტაპზე სასწავლო პროცესი საქმოდ შედეგად მიმდინარეობს.

სწორედ, საკითხის აქტუალობამ და ქართული საზოგადოების ახალი გამოწვევის წინაშე დგომამ განაპირობა მოცემული სტატიის თემატიკა. ჩვენ ყველამ უნდა გავაცნობიეროთ, რომ ინკლუზიური საზოგადოება ღია საზოგადოებაა, მისთვის მიუღებელია დისკრიმინაცია რაიმე ნიშნით, იგი მიისწრაფვის შექმნას პირობები პიროვნების თვითრეალიზაციისა და ინტეგრაციისათვის. მთავარია, ჩვენ ვუყურებდეთ შეზღუდული შესაძლებლობის მქონე პირს არა როგორც სახელმწიფოსა და საზოგადოების მზრუნველობის, ქველმოქმედების პასიურ ობიექტს და პაციენტს, არამედ, როგორც პიროვნებას, რომელმაც უნდა მიიღოს განათლება, დასაქმდეს, მოახდინოს თავისი შესაძლებლობების რეალიზაცია. გახდეს საზოგადოების აქტიური წევრი და შეძლოს დამოუკიდებელი ცხოვრება.

ნიკოლოზი ნიკოლოზი
ინგლისური ენის უფროსი მასწავლებელი,
სსიპ წყალტუბოს მუნიციპალიტეტის ქეტიტორის საჯარო სკოლა

გამოყენებული ლიტერატურა
1. გაგომიძე, ჭინჭარაული, ფილაური, ბაგრატიონი, „ინკლუზიური განათლების პრინციპები“, გამომცემლობა „ნეკერი“, 2008წ.;
2. <http://education.ge/index.php?do=definition/view&id=1730>;
3. <http://mes.gov.ge/content.php?id=289&lang=geo>;
4. [library.exe?... www.nplg.gov.ge/...](http://library.exe?... www.nplg.gov.ge/)

ინფორმაცია

ოფისიალური ვიზიტით ამერიკის შეერთებულ შტატებში

საქართველოს ვიცე-პრემიერი, განათლებისა და მეცნიერების მინისტრი ალექსანდრე ჯეჯელავა, ოფისიალური ვიზიტით, ამერიკის შეერთებულ შტატებში იმყოფება. ვიზიტის პირველ დღეს, საქართველოს ვიცე-პრემიერი, საქართველოს ელჩთან ამერიკის შეერთებულ შტატებში დავით ბაქრაძესთან ერთად, აშშ-ს განათლების დეპარტამენტში, ბეტსი დევისის შეხვედრა.

განათლების დეპარტამენტში მიმდინარე რეფორმების მიმართ დიდი ინტერესი გამოხატა, შესაბამისად, ალექსანდრე ჯეჯელავამ მას მთავრობის მიერ განათლებისა და მეცნიერების სფეროში დაგეგმილი ის რეფორმები გააცნო, რომელიც მიზნად ისახავს საქართველოში აღნიშნული სფეროების თანამედროვე სტანდარტებზე გადაყვანას. მხარეებმა ორმხრივი პარტნიორობის პერსპექტივებზეც ისაუბრეს.

ალექსანდრე ჯეჯელავამ შეხვედრები გამართა აშშ-ს სახელმწიფო დეპარტამენტსა და აშშ-ს განვითარების ფონდში (USAID), ასევე შეხვდა მსოფლიო ბანკისა და ბილ და მელინდა გეიტსების ფონდის წარმომადგენლებს. გამართულ შეხვედრებზე, მხარეებმა საერთაშორისო პრაქტიკა, გამოცდილება და განათლების ინოვაციური მეთოდები განიხილეს. მინისტრმა ასევე წარმოადგინა საქართველოს მთავრობის ახალი

ხედა და დაგეგმილ რეფორმებზე ისაუბრა.

ალექსანდრე ჯეჯელავა: „ჩემს ახლანდელ ვიზიტს ორი მდებარეობა აქვს – ერთი არის ვაშინგტონი და მეორე – სან-დიეგო. სან-დიეგოში დავიწყებ, დაგეგმილი გვაქვს შეხვედრები სან-დიეგოს სახელმწიფო უნივერსიტეტის ხელმძღვანელებთან. მოგხსენებათ, რომ სან-დიეგოს უნივერსიტეტი თბილისში ერთ-ერთი მონინავე უცხოური უნივერსიტეტი და, შესაბამისად, ამ პროექტის განვითარება ჩვენი ძალიან მნიშვნელოვანია, განათლების რეფორმის ფარგლებში. პროგრამა „ვისწავლოთ საქართველოში“ გულისხმობს მეტი საერთაშორისო პროგრამის სწავლებას საქართველოში, ქართველებისთვისაც და უცხოელებისთვისაც. ეს არის ჩემი ვიზიტის მეორე ნაწილი.

პირველი ნაწილი ვაშინგტონში იმ უწყებების ხელმძღვანელებთან შეხვედრებია, ვინც უშუალოდ არიან ჩართულები, განათლებისა და მეცნიერების მიმართულებით, ჩვენთან პარტნიორობაში – USAID აშშ-ს განვითარების სააგენტო, აშშ-ს განათლების დეპარტამენტი. შეხვედრით ბილ და მელინდა გეიტსების ფონდის, ასევე სახელმწიფო დეპარტამენტის წარმომადგენლებს და ყველა იმ პარტნიორს, რომელიც ხელს გვიწყობდა და გვიწყობს საქართველოს განათლების სისტემის განვითარებაში.“

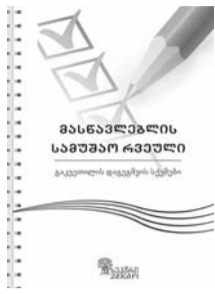

„ჩვენ არ ვცხოვრობთ უსაფრთხო სამყაროში და მიუხედავად საქართველოს, რომელსაც ძალიან საშიში სამეზობლო ჰყავს. ამ გამოწვევების ფონზე, ძალიან კარგად ჩანს, თუ როგორ გვეჭირდება ერთობლივი მუშაობა. ჩემი საქართველოში მოღვაწეობის წლიწახვევის განმავლობაში, მე მხოლოდ საქართველოსა და ამერიკის შორის თანამშრომლობის გაუმჯობესებას ვხედავ.“

იან კელი
აშშ-ს ელჩი საქართველოში

მასწავლებლის სამუშაო რეჟული

მასწავლებლის სამუშაო რეჟული პროტოკოლი... 4 ლარი

ინოვაციური გაკვეთილები დაწყებით კლასებში

ინოვაციური გაკვეთილები დაწყებით კლასებში... 6.50 ლარი

კათედრის გაგების პორტფოლიო

კათედრის გაგების პორტფოლიო... 6 ლარი

ინტერაქტიული მეთოდების კრებული

ინტერაქტიული მეთოდები... 6 ლარი

მასწავლებლის კალენდარი

მასწავლებლის კალენდარი... 5.50 ლარი

ხმობარი დაწყებითი კლასების შედგომებისათვის

ხმობარი დაწყებითი კლასების შედგომებისათვის... 14 ლარი

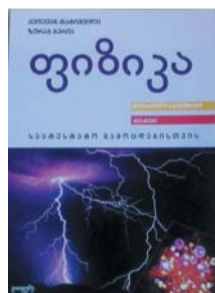
Four book covers for 'საბავშვო საკითხავო გაყოფისათვის' (I-IV) with prices and descriptions.

Book covers for 'მოქაფალოთ საბავშვო გაყოფისათვის' (I-IV) with prices and descriptions.

Book covers for 'ქართული ენის კრებულები' (I-VI) with prices and descriptions.

თავაზ ვასაძე კომენტარული ტექსტი... 12 ლარი

ფიზიკა... 10 ლარი

ქართული ენის გრამატიკა... 7 ლარი

ქართული ენის გრამატიკა... 8 ლარი

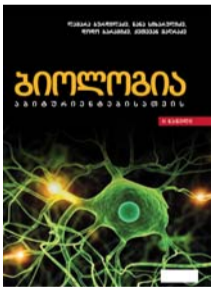
თავაზური ენციკლოპედია 'რა არის რა'... 9 ლარი

თავარ ბეროზაშვილი... 10 ლარი

თავაზ ვასაძე... 4 ლარი

ბიოლოგია... 10 ლარი

ისტორია... 9 ლარი

ხელმოწერის თანხა გადმოირისხეთ რეკვიზიტებზე: მიმღები - შპს 'ახალი განათლება'...

ახალი განათლება... მთავარი რედაქტორი: მარიკა ჩიქოვანი

მისამართი: 0102 თბილისი, ტაბატაშვილის ქ. №3... რედაქციის საბანკო რეკვიზიტები: შპს 'ახალი განათლება'...

ISSN 2233-386X... 9 772233 386008